

TEDNIK

Ste. 22

Trbovlje, 4. junija 1955

Leto VIII

Protituberkulozni teden

od 5. do 12. junija

Vsako leto imamo približno v istem času določen teden dni, da pregledamo dosedanje delo, ki smo ga opravili v borbi proti tuberkulozi in da ponovno mobiliziramo ves razpoložljivi zdravstveni kader za pomoč in pouk bolnikom in vsem ostalim, ki želijo zdravja sebi in svoji družini. Danes stopamo v borbo proti tuberkulozi dobro oboroženi in se borimo proti njej z najmodernejšim orodjem. Imamo uspehe, veselimo se uspešnega dela, toda treba je še veliko dela in velike borbe, da zadamo tuberkulozi odločilen in smrtin udarec. Zato ključem vse zdravstvene delavce, zlasti zdravstvene in medicinske sestre, da v tem tednu posvetijo vse svoje moči protituberkulozni borbi, da imajo predavanja, da sestre obiščejo bolnike, da bodo tudi bolniki čutili, da je ta teden posvečen samo njim. Vse ostale organizacije in vsak posameznik pa naj po svoji moči pomaga, da bo protituberkulozni teden uspešen v predavanjih, obiskih ter pomoči bolnikom. Naj ne bo nikogar med nami, ki ne bi v tem tednu storil vsaj nekaj pozitivnega in pomagal tovarišu v nesreči. Delovni kolektiv in organizacije naj se ob tej priložnosti spomnijo svojih bolnih tovarišev, obiščejo naj jih in pokažejo, da tudi bolan človek zasluži pozornost okolice in družbe, iz katere ga je bolezen začasno iztrgala. Želel bi, da se odslej najprej bolniki ne bi razočarano pritoževali, češ da smo vsi nanje pozabili. Bodo dobri in plemeniti ter žrtvujejo vsaj včasih nekaj prostega časa bolnikom, v vrsto katerih nas naključje lahko vsak čas pozove.

Delo na terenu osredotočimo na obisk bolnikov, pregledamo in ugotovimo njihov gmočni položaj, pozanimajmo se, v kakršnih higienskih prilikah živijo in Rdeči križ bo radevolje prišel na pomoč, bilo si v denarju ali pa s sredstvi, ki jih bolnik najbolj potrebuje. Na ta način bodo dobili pomoč v resnici najbolj potrebni. Seveda je treba vse take primere sporočiti Rdečemu križu, ne smemo jih obdržati zase, kajti bolnik tedaj od naših ugotovitev ne bo imel nobene koristi. Naša skupna želja in tudi gmočno podpora socialno šibko stoječe bolnike, potrebno je le, da teren signaliziramo, kam je treba poslati pomoč.

Treba je nadalje opominjati bolnike in njihovo okolico na redno rentgensko kontrolo na pravilno in solidno življenje. Ne smemo se pa morda posmehovati in zmajevati z glavo nad njihovimi morebitnimi prekrški. Zlasti so pazljivosti potrebni otroci, ki kaj hitro lahko oborožijo za najtežjo obliko tuberkuloze. Ali naj imamo mi na vesti njihovo življenje?

Podajmo si roke kakor v borbi proti okupatorju in tudi sedaj stopimo samozavestno, strnjeno in z veseljem v boj proti tuberkulozi ter pomagajmo s svojim nesebičnim delom zatirati in preprečevati bolezen iz naših slovenskih domov — pomagajmo tovarišem v nesreči in s svojim plemenitim delom in skupnimi napori bomo dosegli zavidanja vreden uspeh, ki po pravici pripada slovenski zemlji in zdravemu slovenskemu narodu.

Proslava desete obletnice osvoboditve v Cerkljah

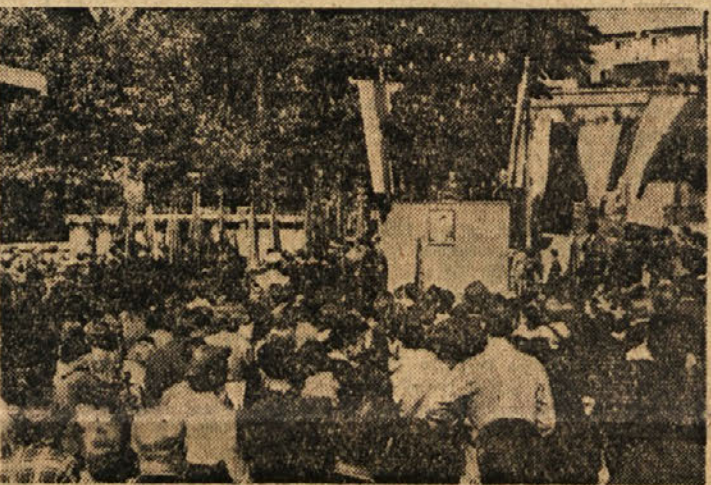
Cerkljani smo skupno z našo JLA dostojno proslavili 10. obletnico osvoboditve. V nedeljo, 22. maja, je bila slovesna akademija v nabito polnem Kulturnem domu. Slavnostni govor je imel tov. Bogdan Tepavec, kapetan I. klase. Za govorom so se vrstile ostale točke kulturnega programa. Sodelovali so člani vseh množičnih organizacij. Posebno lepa je bila živa slika »Oh tabornem ognju«. Po akademiji smo šli na pokopališče in položili lep venec na grob naših partizanov in talcev. Navzočih je bilo nad 200 ljudi iz Cerkelj in bližnje okolice.

Trbovlje so praznovalе svoj III. občinski praznik

Slavnostni seji in zborovanju so prisostvovali tudi gostje, med njimi sekretar OK ZK Trbovlje tov. Viktor Kovač, predsednik OLO Trbovlje in OLO Krško, predsedniki mestnih občin Zagorje, Hrastnik, Krško, Radeče in Brežice, tov. Jože Štok-Korotan iz Ljubljane, prvoborci iz revirjev in še drugi.

Trbovlje so letos že tretjič praznovalе svoj občinski praznik, posvečen žrtvam. Orjune 1924 ter odhodu prvih revirskih borcev v partizane. Letos je bila ta proslava še tem bolj slovesna in pomembna, saj je bila v okviru prireditve v počastitev desete obletnice naše svobode. Pa še v nek spomin so Trbovlje obhajale ta praznik, ki ne moremo iti mimo njega, to je, da je bil prvi junij 13. obletnica smrti nared

skega domačina, ter koncertnega uspehi društva »Svoboda« na republiških in zveznih festivalih delavskih kulturnih društev.

Slavnostno zborovanje 1. junija, v Trbovljah, pred spomenikom »Žrtvam Orjune«

neg heroja in borca iz Trbovelj tov. Lojzeta Hohkrauta, ki je dne 1. junija l. 1942 padel na Cvetožu pod Sv. Goro. Lepo so bile okrašene Trbovlje ob občinskem prazniku. Ves kraj je bil v zelenjavi in izloženih oknih so bile razne zanimive razstave, vrsta prireditve je dala letošnjemu občinskemu prazniku Trbovelj pečat 10-letne ustvarjalnosti na področju gospodarstva, desetletnega dela na področju izobrazbe in oblikovanja novega človeka — praznovali so nadalje svoj občinski praznik v spomin na velike dni borbe in trpljenja našega revirskega človeka.

PESEM, GODBA, TELOVADBA NA PREDVEČER PRAZNIKA

Na Dobrni, v Zasavju, v Trbovljah II. ter v centru Trbovelj — v Delavskem domu — so bile na večer pred praznikom slavnostne akademije. V lepo okrašenih dvoranih so društva »Svobode« povesod pripravila v počastitev občinskega praznika izbran kulturni program. V Domu »Svobode« na Dobrni je trboveljski »Partizan« predredil skrbno pripravljeno telovadno akademijo, na kateri so nastopili oddelki telovadnega društva s prostimi vajami in telovadbo na orodju. V Sp. Trbovljah, v Domu »Svobode-Zasavje« sta gostovali Delavska godba na pihala »Svobode-Center« ter trboveljske Mladinska godba z izbranim koncertom. Polna dvorana hvalečnih poslušalcev je bila navdušena nad izvajanjem godbenikov. Vsi si želijo, da bi jih godbeniki obiskali še večkrat.

V Domu »Svobode« v Zg. Trbovljah so pripravili bogat program zgornjetrboveljske mladinske godbe na pihala, mešani pevski zbor društva ter tamburaši. Koncertna dvorana je bila polna občinstva.

Prav tako slovesen spored je pripravila v dvorani Delavskega doma »Svoboda-Center« in sicer njen mešani pevski zbor »Slavček« ter moški zbor »Zarja« — člani drame pa so priredili lep program, v katerem so pokazali razvoj Trbovelj v zadnjih 150 letih, borbo našega delovnega človeka v kapitalistični dobi, v narodnoosvobodilni vojni in danes v »svobodni graditvi socialistične Jugoslavije«.

Poseben dogodek je bil na tej akademiji nastop 10-letnega violinista Vilija Jamske, trbovelj-

SLAVNOSTNO ZBOROVANJE PRED SPOMENIKOM ŽRTVAM ORJUNE

Po slavnostni seji ljudskega odbora mestne občine so se vsi njemu udeleženci pridružili tisočglavi množici, ki se je zbrala pred spomenikom »Revolucije« na Vodah, ki je nato v sprevedu odkorakala na mesto pred spomenikom žrtvam »Orjune«. Tukaj je sekretar ZB NOV Trbovlje tov. Janez Nerač pozdravil vse zbrane ter predal besedo predsedniku SZDL mesta Trbovlje tov. Slavku Borštnarju, ki je v izčrpnih in zbranih besedah naglasil pomen praznovanja letošnjega občinskega praznika ter poudaril, zakaj je bil 1. junij sprejet kot občinski praznik. V svojem govoru je tov. Borštnar očrtal zgodovino Trbovelj, napad in poraz Orjune v Trbovljah, našo narodnoosvobodilno borbo ter gospodarski razvoj Trbovelj v desetih letih naše svobodne graditve. V svojem govoru je nadalje podčrtal mednarodni pomen in ugled naše države v svetu ter se dotaknil tudi zadnjih političnih dogodkov in sprememb v svetu, kjer je zlasti poudaril našo odločno voljo za neodvisnost in enakopravnost Jugoslavije, ki se ne nagiba ne na levo ne na desno, marveč gre svojo samostojno neodvisno pot v socializmu.

Po govoru tov. Borštnarja sta moški pevski zbor »Zarja« in Delavska godba zaključili lepo spominsko slovesnost.

SLAVNOSTNI KONCERT PEVSKIH ZBOROV IN DELAVSKE GODBE NA TELOVADISČU TVD »PARTIZANA«

Takoj po tem zborovanju je na slavnostno ozajšnem telovadišču trboveljskega »Partizana« sledil nastop pevskih zborov in Delavske godbe. Na tem koncertu so nastopili mešani pevski zbor »Svobode« iz Zg. Trbovelj, pevski zbor gimnazije, mešani pevski zbor »Slavček« ter Delavska godba na pihala. Slavnostnemu koncertu so poleg tisočglave množice prisostvovali tudi gostje.

TELOVADNI NASTOP — PRIKAZ MOČI IN USTVARJALNEGA DELA TRBOVELJSKEGA »PARTIZANA«

V popoldanskih urah je nato TVD »Partizan« v Trbovljah priredil na svojem letnem telovadišču v počastitev občinskega praznika in 10. obletnice naše svobode velik telovadni nastop. Nastopili so vsi telovadni oddelki s skrbno pripravljenimi prostimi vajami in prav tako z vajami na orodju. Nastopili so tudi

(Nadaljevanje na 8. strani)

Predsednik Tito s svojimi gosti na poti v Reko

7 DNI po svetu

Uradna poročila o obisku sovjetske delegacije v naši državi in o sovjetsko-jugoslovanskih posvetovanjih so razmeroma kratka in nam ne dajo podrobnejše slike o vsebini in predmetu razgovorov. Vemo, da so prešla že v zaključno obdobje. Obe delegaciji sta izmenjali stališča o vseh perečih mednarodnih dogodkih, s katerimi se več ali manj ukvarjajo vsi državniki in politiki sveta, ter o bodočih medsebojnih odnosih. Po prvih razgovorih v Beogradu so se najvišji predstavniki obeh držav napotili na Brione, kjer so pričeli izvedenci v posebnih skupinah izdelovati tudi osnutek skupne deklaracije. Te dni se večji del sovjetskih predstavnikov mudi na obisku v Sloveniji in Hrvaški, nato pa se bo vrnil v jugoslovansko glavno mesto in nadaljeval ter hkrati tudi zaključil svoje poslanstvo v naši državi.

Poročajo, da se sovjetsko in jugoslovansko stališče do nekaterih mednarodnih vprašanj razlikujeta. Kljub temu sta obe delegaciji dosegli enotno izhodišče, ki ga bosta podrobneje opredelili v skupni deklaraciji. Pričakujejo, da bo leta obsegala osnovna načela mednarodnega sodelovanja, ki temelje na miroljubnem sožitju. O njih je ob prihodu v Beograd spregovoril vodja sovjetske delegacije Nikita Hruščev. Obsegala pa bo tudi načela, na katerih bodo v prihodnje gradili jugoslovansko-sovjetsko sodelovanje na vseh področjih.

(Nadaljevanje na 8. strani)

5. JUNIJ — občinski praznik na Polšniku

Zgodovina iz narodnoosvobodilne vojne prča, da tudi vasi Polšniku ni bilo prizaneseno. Dne 1. junija 1944 je bil napad na utrjeno nemško oporišče na Polšniku, partizanom se je takrat posrečilo prebiti utrdbo na vzhodni strani vasi in vdreti v vas ter pregnati Nemce vsaj začasno. Pozneje so napadli prav tako močno utrjeno naselje Velika Preska. To naselje pa je bilo tako močno utrjeno, da je bilo težko priti sovražniku do živega, saj so Nemci podirli skoraj vse hiše ter iz tega materiala zgradili velikanski bunker, ki je delno še danes ohranjen.

V Polšniku se po tem napadu Nemci niso več stalno zadrževali. Se so se zadržali od časa do časa, vendar ne za stalno. Sama vas je bila močno utrjena. Na okrog je bila obdana z bodečo žico, za njo pa so bila minka polja. Tako se je zgodilo, da je kak partizan pri napadu nehoti zašel na mino, kar je imelo za posledico smrt ali pa težko poškodbo. Nemci so razdrli tudi mrtvašnico ter iz nje napravili bunker.

V kraju so imeli Nemci tudi svojo civilno upravo, preko ka-

tere so upravljali imetje vseh izseljenih ljudi. Imenovala se je DAG (Deutsche Ansiedlungsgesellschaft). Ta civilna nemška uprava je po partizanskem napadu čestokrat bežala in se umaknila na bližnjo železniško postajo Sava, kjer so njeni ljudje prenočevali, ker se niso upali biti pomoči na Polšniku. Zanimivo je bilo tedaj gledati, kako so jo Nemci — tudi žandari — ucvrli proti Savi, če je je počila kakšna partizanska puška.

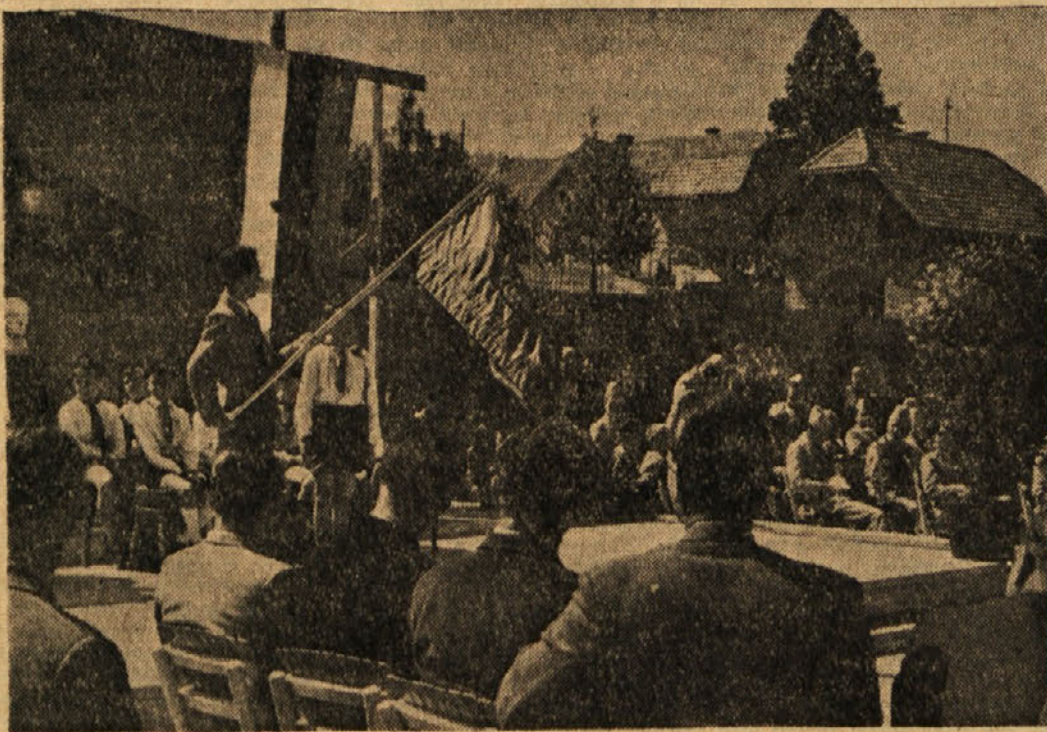
Zivino in drobnico so nemški civilni gospodarji kar pustili, da je letala sem in tja. Zavedni domačini, ki jih je bilo v kraju samo še nekaj desetlin, so položili precej živine ter jo z zvezami spravili čez mejo ali pa k partizanom, da je od tega nekaj imela njihova kuhinja. Pri tej akciji je sodeloval krajja domačin Pavel Golob, prvoborec področja Polšnik. Iz te družine so bili trije bratje v partizanih, od katerih je brat Slavko padel.

Po napadu na Polšniku po partizanih so imeli Nemci vedno večji strah pred našimi borci. Napadji so se ponavljali vedno pogostejše, tako da so se Nemci končno umaknili s Polšnika na bolj utrjeno Presko, kjer so se zadrževali, dokler jih tudi od tam ni pregnala zmagovala partizanska vojska.

Spomini na ta napad ter spomin na dni, ko so se leta 1945 pričeli vračati prvi interniranci in izseljenci so bili odločilni, da je občinski ljudski odbor na predlog krajevene organizacije ZB izdal odlok, da se 1. junij razglasi za občinski praznik, ki se praznuje vsako leto prvo nedeljo v juniju, letos torej 5. junija.

Letos pa bo to praznovanje še posebno slovesno, ker slavimo letošnje leto desetletnico naše svobode, hkrati pa deseto obletnico povratka naših ljudi iz izseljenstva. Na sam dan praznovanja bo bogat spored: zjutraj ob 6 uri budnica, potem slavnostna seja občinskega ljudskega odbora, ob 9. uri pa se prične pred šolo slavnostni del občinskega praznika — spominski govor na desetletnico osvoboditve, odkritje spominske plošče padlim borcem in drugim žrtvam druge svetovne vojne, odkritje grobišča padlih borcev, salve, igranje godbe na pihala, recitacije, petje ter uprizoritev gledališke igre »Vrnitev«, ki jo je domačin svigral za to priložnost.

J. R.

Pionirji Vodenske sole, so dobili odredno zastavo

Dr. Mirko Brič:

Padec aktivne tuberkuloze v krškem okraju

Ko smo leta 1953 po fluorografski akciji dobili realne številke o tuberkulozi v našem okraju, smo bili vsi resno zaskrbljeni, kajti takih števil ni nihče pričakoval. Ob tej priložnosti sem imel v Krškem referat o nastalem položaju in sem na vseh prisotnih poslušalcih opazil upravičen strah in zaskrbljenost. Kdo pa se tudi ne bi ustrašil tako velikega števila tuberkuloznih, zlasti če pomislimo na možnosti okuženja in pa na stroške zdravljenja, ki gredo vsi na račun okraja! Sklep vseh navzočih je bil pač ta, da z vsemi razpoložljivimi močmi stopimo v borbo proti tuberkulozi. Ni bilo lahko:

vrnili k njihovu delu. jih vrnili v tovarne, vrnili na njihovo zemljo, od katere so se tako težko ločili: pred začetkom zdravljenja. Teh dve sto ljudi je ponovno zavijalo rokave in ponovno so zapovedniki strojem, ki grade našo prihodnost, ponovno vdihavajo vase prijeten vonj zorane zemlje, ki jim daje kruh, in spet so v krogu svojih domačih, od katerih je bila ločitev tako težka, svidenje pa polno najlepših občutkov

nekaterih ljudi, da so ti bolniki še vedno nosilci okužbe. Osemdeset odstotkov bolnikov, ki prihajajo na zdravljenje, je zdravih, vendar se morajo še vedno paziti in živeti isti način življenja, kot so ga živeli v bolnišnici. Nesolidno življenje jih lahko pripelje v kratkem času do ponovnega obolenja, do ponovne osvežitve bolezenskega procesa. Zato opominjam vso okolico teh bolnikov, naj jih nikar ne zapeljuje, naj jih nikar

sili prezgodaj na delo, ampak naj bo skrben čuvár njihovega zdravja, daje naj jim nasvete, opominja naj jih na morebitne prekrške, ker edino na ta način, to je s skupnimi napor, s skupnim delom bomo dosegli zaželen uspeh pri bolnikih, ki pridejo iz zdravilišča v domačo oskrbo.

Ni osamljen primer naših bolnikov, da se boje zapustiti bolnišnico, češ da bodo morali doma takoj krepko prijeti za delo. Človek skoraj ne more verjeti v resničnosti takih izjav. Na svoje oči sem se prepričal, da so še taki družinski poglavarji, ki svojega otroka naravnost ženejo v pogubo. Zavedajmo se sledečega:

Če pride avtomobilski motor iz generalnega popravila, ga mora šofer do dva tisoč kilometrov zelo čuvati in ne sme pretiravati njegove zmogljivosti. Isto velja pri človeku: po daljši bolezni se mora organizem po končanem zdravljenju počasi uvajati v delo in približno po dveh letih šele je njegova zmogljivost tolikšna, da ne bo na škodo zdravja, da bo enaka stanju pred boleznijo. Človek je vendarle vsaj toliko vreden kot kos železa in zasluži vsaj toliko pozornosti kot železni motor!

Vidimo torej, da je pred nami še vedno kup perečih problemov, katerih se bomo morali končno vendarle lotiti in to ne samo z besedami, marveč tudi s pozitivnimi dejanji, ki bodo imela zanesljiv uspeh, če nas bo vse skupaj vodila k delu ljubezen do tovariša v nesreči, ljubezen do bolnika, ki si tovariške pozornosti in ljubezni tako zelo želi in jo tako zelo potrebuje.

Upam, da bom s temi skromnimi napotki le premaknil širšo javnost z mrtve točke, jo zainteresiral za pereče vprašanje in dosegel vsestransko skrb za našega bolnika.

Pravni kotiček

Kako zakon ščiti materinstvo delovne žene?

Doječe matere v delovnem odnosu imajo pravico na skrajšani delovni čas, ki redno traja štiri ure dnevno. Izjemoma traja ta skrajšani delovni čas tri ure dnevno pri delih, ki je zanje zaradi posebnih delovnih pogojev predpisan redni delovni čas krajši od osemurnega delavnika. Pravico na skrajšani delovni čas imajo doječe matere šest mesecev po porodu, na podlagi mišljenja pristojnega zdravstvenega organa pa tudi lahko osem mesecev po porodu. Delo s skrajšanim delovnim časom se praviloma vrši nepretrgano, s pretrganjem pa le v primerih, če je dete v oskrbi drugih jasi pri podjetju ali pa ustanovi v neposredni bližini podjetja.

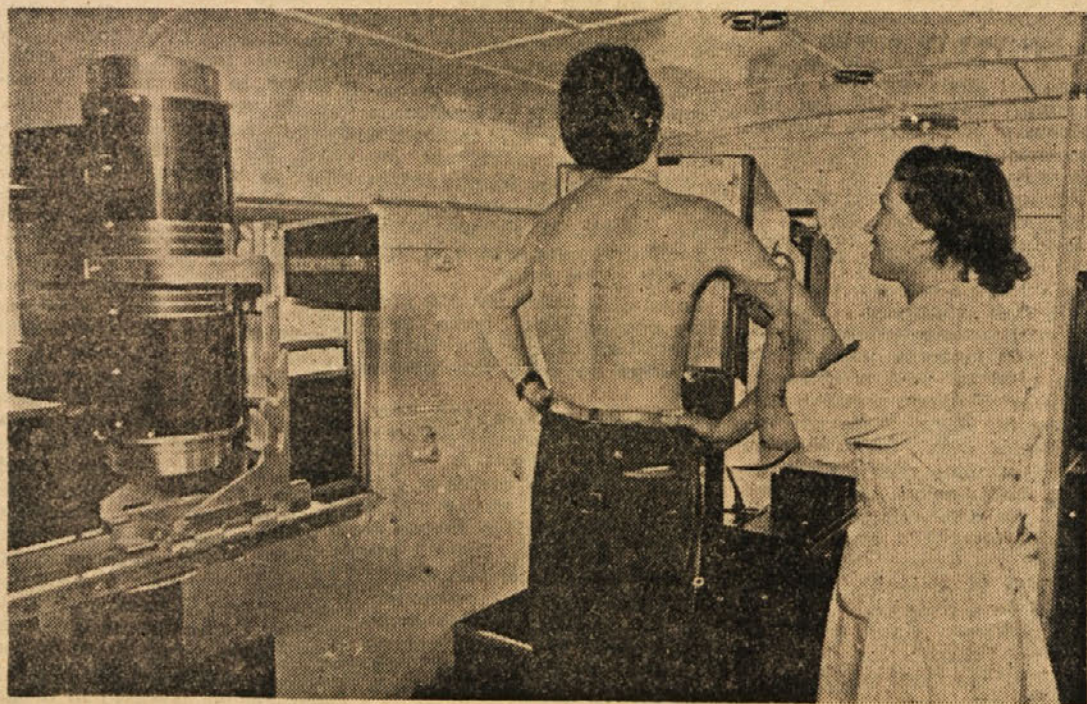
Doječe matere imajo za dobo skrajšane delovnega časa pravico, da poleg plače, ki jim gre za skrajšani delovni čas, prejmejo tudi izgubljeni del plače za čas, ki ga prevečejo izven dela, upoštevajoč seveda predpisani osemurni delavnik. Vse ostale pravice, ki so priznane kot osnova ali pogoj pri sklenitvi delovnega razmerja, obdrži doječa mati tudi pri skrajšanem delovnem času.

Doječi materi se ne more odpovedati služba, t. j. do kraja šestega oziroma osmega meseca po porodu.

Zaščitne mere matere v delovnem odnosu pa dovoljujejo, da ji podjetje, kjer je zaposlena, odobri po mnenju sindikalne organizacije skrajšani delovni čas tudi po šest- oziroma osem-mesečnem roku, da neguje dete, če nima v domačinstvu nikogar, ki bi skrbel za otroka. Seveda se ta pravica skrajšane delovnega časa v omenjenem primeru lahko prizna le za deco, mlajšo od treh let. V tem primeru pa ima mati pravico le na plačo za stvarno opravljeno delo v skrajšanem delovnem času.

Če je otroku, mlajšemu od sedem let, zaradi akutne bolezni po mnenju pristojnega zdravniškega potrebna nega in pomoč, ki jo lahko nudi le mati, se ji lahko odobri dopust do največ 15 dni, vendar v tem primeru prejema le plačo, ki gre zavarovancu za čas bolezni po predpisih socialnega zavarovanja.

Končno uživajo doječe matere v delovnem odnosu posebno zaščito v pogledu nadurnega in nočnega dela ter začasnega odrejanja na delo izven mesta stalne zaposlitve.

Fluorografiranje je potrebno in koristno

koliko besedi, koliko dobre volje je bilo treba, da smo pripravili bolnike do tega, da so sploh šli v bolnišnico in zdravilišča! In mislite, da je s tem bilo konec vsega? Ne — prišli so kmečki sinovi, očete in matere v zdravilišča in tukaj šele se je začelo prigrvarjanje, godrnjanje in nezadovoljstvo, kajti težavno je človeka, ki živi in umira na svoji zemlji, prepričati o nujni potrebi zdravljenja, ki ga je treba vsiti v posebnih za to pripravljenih oddelkih in zdraviliščih. Zahtevali so zdravljenja in svojevoljno odhajali domov. To so sicer storili le najbolj trdoglavi in so seveda svojo trdoglavo plačali z življenjem, poleg tega, da so okužili okolico, ki so v njej hoteli za vsako ceno živeti.

Zoper take nedisciplinirane bolnike sicer nimamo zakona, akoravno jih zakon narave sam najostreje kaznuje in jih v najkrajšem času izloči iz družbe, ki v njej živijo. Vendar bi bilo nujno, da bi imeli zakonsko določbo, po kateri bi se moral vsak bolnik z odprto tuberkulozo brezpogojno zdraviti v zdravilišču. Prepričan sem, da bi tako zakonsko določilo bilo v veliko korist družbi, zlasti pa bolniku samemu. Kjer pač ne začne lepa beseda, tam naj odločijo ostreje mere in pravičnejši predpisi, ki bi sicer izgledali prvi trenutek okrutni, po posledicah, ki jih bo imel pa bo tak predpis blag, koristen in prepotrben.

Kljub vsem težavam, ki smo jih imeli v preteklih dveh letih, danes lahko gledamo na tuberkulozo v našem okraju z zadovoljstvom in veseljem nad uspešno opravljenim delom. Zakaj? Število bolnikov z aktivno tuberkulozo je padlo za približno dve sto primerov! Velikanska številka, zlasti če pomislimo, da smo dve sto ljudi

Kaj pa umrli? Tudi smrt ni stala prekrižanih rok! Od vseh bolnikov jih je pobrala 5% ali 35 po številu, od katerih so sicer nekateri umrli v visoki starosti, dobršen del umrlih pa gre na račun tistih, ki so odklanjali zdravljenje.

Danes pregledujem seznam umrlih in ne morem iti preko nekaterih primerov, pri katerih je očitno, da so svoje nesreče krivi popolnoma sami. Pred menoj leži popis bolezni bolnika Z. J.-Tr.; pripis pravi takole: Kljub stalnemu prigrvarjanju zdravnik energično odklanja kakršnokoli operacijo. Pred štirinajstimi dnevi je umrl, čeprav je imel leta 1954 majhno kaverno na desni strani, katera bi se z najmanjšim kirurškim posegom z lahkoto zadržala. Tega pa Z. J. ni hotel. Boleden je v enem letu tako napredoval, da so bila pljuča tri dni pred smrtjo polna kaverna, tako da zdravega pljučnega tkiva sploh ni bilo videti. Zastonj je prosil pomoči, katere pa zanj ni bilo.

Ta primer sem opisal zaradi tega, ker imamo še vedno kljub stalnemu prigrvarjanju in svetovanju tudi še danes v dispanzerju bolnike, ki odklanjajo zdravljenje, zlasti pa odklanjajo in se bojijo najmanjše operacije, ki bi bila zanje rešitev. Naj se vendar že enkrat ti bolniki spametujejo in poslušajo nasvete zdravnikov, ko vendar jasno vidijo, da tuberkuloza ne pozna nobene šale!

Navzlic velikemu številu ozdravljenih imamo danes v našem okraju še vedno okrog pet sto bolnikov z aktivno tuberkulozo, katerih večina se nahaja v zdraviliščih ali pa nadaljujejo zdravljenje v domači negi pod dispanzersko kontrolo in dispanzerskim skrbstvom. Večina teh za okolico ni nevarna in je zato neutemeljen strah

ne preizkuša s ponujanjem vina in cigaret, ki pripelje kaj hitro v pijančevanje in prekomerno kajenje, naj jih nikar ne

Veliko je delo Rdečega križa

Okrajni odbor RK v Krškem je več kot izpolnil svojo dolžnost

Veliko je delo Rdečega križa in dolžnost vsakega zavezanca državljan je, da je član te najhumannejše organizacije, saj je s tem, da je aktiven član RK, tudi nosilec napredka in svojemu kraju in borce za socialistične odnose in mir v svetu.

Okrajni odbor RK je že v prvi polovici letošnjega leta razdelil med najsiromašnejše in najpotrebnejše 1600 zavitev hrane, 1395 oblačil, 70 parov čevljev, torbice za prvo pomoč, 30 umivalnikov za higienske kotičke podmladkarjev, 100 kg mila, organiziral nadalje tečaje in predavanja ter pošiljal po vaseh zdravstvene ekipe itd.

V 35 tečajih je 754 deklet obiskovalo pouk za preobrazbo naših vasi in za dvig higiene, v internatskem tečaju v Podbočju pa so se dekleta poleg tega še splošno izobraževala. Če pogledamo obisk tečajev, ki je bil nad 90-odstoten, smo lahko zadovoljni in upamo, da bodo dekleta tudi v naprej z vsejmerno obiskovala te tečaje, ki je zanje tajništvo za prosveto in kulturo na okraju prispevalo 358.576 din.

Letošnje leto je okrajni odbor RK določil za male asanacije 300.000 din, GO RK Slovenije je predvidel 540.000 din, OLO Krško pa milijon dinarjev. Za borbo proti TBC je okrajni odbor Rdečega križa namenil 150 tisoč din.

Res je sicer da so potrebe v

krškem okraju velike in da so prerasle naše zmogljivosti, vendar bo mogoče še marsikaj napraviti, če bodo člani RK pomagali. Če bodo ljudje v vožnjami in s prostovoljnim delom prisostili na pomoč pri asanacijah gnojničnih jam, vodnjakov itd., bo okrajni odbor RK lahko mnogo več napravil na terenu. Želja je, da bi pri asanacijah RK prispeval načrte, cement in strokovno vodstvo, vse ostalo pa naj bi ob pomoči ostalih množičnih organizacij opravili prebivalci sami.

Glasbena šola v Brežicah je nastopila

Glasbena šola v Brežicah pod vodstvom tov. Branka Rueha uspešno deluje, prav posebno pa še letos, ko je šola po zaslugi ljudskega odbora mestne občine dobila svoje lastno poslopje sredi mesta. Šola ima 95 gojencev, klavirski oddelek, oddelek za godala (violino, čelo in kontrabas), glasbeno teorijo s solfeggiom ter oddelek za zborovsko petje. Šola razpolaga s tremi prostori, v hiši pa stanujeta še dve stranki in nujno bi bilo, da bi šola zasedla vse prostore, prav tako pa bi bilo potrebno, da bi ta zavod notranje in zunanje preuredil in

Mnogo je tudi že higienskih kotičkov po šolah. Prav posebno moramo pohvaliti podmladkarje iz Sromelja, ki jih vodi tov. Vebler, ter v Kostanjevici, kjer je kotiček organiziral občinski odbor RK.

V Protituberkuloznem tednu, ki bo od 5. do 12. junija, pa podprimo delo Rdečega križa in kdor še ni član, naj se pridruži tej najmočnejši organizaciji na svetu, ki je storila že toliko dobrega tudi marsikomu izmed nas.

D. V.

Glasbena šola v Brežicah je nastopila

obnovili, vendar zato za sedaj ni denarnih sredstev. Z novim šolskim letom bo nastopila na šoli kot stalna učna moč absolutna Viskoka glasbene šole, tov. Vesna Sever iz Zagreba, in sicer bo učila na klavirskem oddelku šole.

Dne 2. junija je šola priredila v veliki dvorani Prosvetnega doma v Brežicah glasbeni večer, na katerem so v počastitev desetletnice naše svobode nastopili mladinski pevski zbor ter ostali gojenci. — O večeru bomo še poročali.

D. V.

Pred upravnim poslopjem rudnika z naglico urejajo nov park. To bo že drugi park v Zagorju, ki bo znatno oplešal podobo rudarskega mesta. Delavci na cesti hitijo, da bi vsaj za silo uredili novo cestišče.

Dela je na pretek. Treba bo pripraviti in urediti še to in ono. Toda čez nekaj tednov bo Zagorje glavno mesto okrašenega pričakovalo svoje drage goste iz slovenskih rudnikov in jih dostojno sprejelo.

O pripravah na praznovanje bomo še poročali.

D. V.

Pred upravnim poslopjem rudnika z naglico urejajo nov park. To bo že drugi park v Zagorju, ki bo znatno oplešal podobo rudarskega mesta. Delavci na cesti hitijo, da bi vsaj za silo uredili novo cestišče.

Dela je na pretek. Treba bo pripraviti in urediti še to in ono. Toda čez nekaj tednov bo Zagorje glavno mesto okrašenega pričakovalo svoje drage goste iz slovenskih rudnikov in jih dostojno sprejelo.

O pripravah na praznovanje bomo še poročali.

D. V.

Pričujoča reportaža z nedeljske družabne prireditve za otroke padlih borcev in žrtov fašističnega nasilja v Vidmu-Krškem je napisana v želji, da bi spodbudila organizacije Zveze borcev v ostalih krajih, da z enako ljubeznijo skrbijo za otroke, ki so brez matere ali očeta, nekateri pa celo brez obeh. Naj tudi: nje — kakor borci v Vidmu-Krškem — preveča zavest, da ne bodo nič podarili tem otrokom, temveč da bo vse, kar jim bodo dali, samo odplačilo velikega dolga...

Vedel sem, da bo prireditel uspela. To sem lahko sodel po pripravah, ki so razgibale malone vse borce. Najbolj prizadeven je bil predsednik občinskega odbora Zveze borcev tov. Joško Bujc, ki se je zares ves posvetil pripravam za ta pomemben dogodek. Pomagali pa so mu tovariši Stane Drobnik, Zdenko Verlič in drugi. Zahvala za to da je prireditel uspela, pa gre tudi številnim podjetjem, organizacijam in ustanovam, ki so prispevale sredstva za obdaritev otrok. In kon-

no gre zahvala tudi zavednim žrtvam iz Krškega, ki so poskrbele za majhno zakusko.

Že pred deveto uro dopoldne so se otroci borci in gostje začeli zbrati v lepo okrašen dvorani Doma JLA Oder je bil na pol zastrt z zastavami, na njem je stala mizica z darili. Radio je bil vključen. Na programu ljubljanske postaje je bila otroška predstava »Ostržek«. Otroci niti niso prislunili, preveč so bili pod vtisom prazničnega vzdušja, ki je vladalo v dvorani.

Nekaj minut čez deveto uro je tovariš Joško Bajc začel družbeno prireditev in pozdravil otroke, borce in goste. V preprostih a vendar toplih besedah je povedal, da je družabna prireditev hkrati: proslava 10 obletnice osvoboditve Otokom je obljubil, da to ne bo zadnje srečanje; borci, prijatelji njihovih staršev, ki so v minuli vojni preminuli, jim bodo skušali nadomestiti tisto, kar so izgubili. Skrbeli bodo za njih in jim pomagali da bodo postali vredni člani naše družbe. Tovariš Franc Kolar je v toplih, srcu segajočih besedah

opisal trnovo pot jugoslovanskih narodov, ki so se morali vedno s puško v roki boriti za svojo svobodo.

Medtem ko je tovariš Kolar govoril, sem pogledoval na otroke. Njihovi pogledi so bili uprti v govornika. Ogenj o njihovih očeh je pričal da so jih prevzele

Ljubezen, ki smo jo dolžni

njegove besede. Kaj neki sedaj mislijo? Sem se vprašal. Ali ob teh besedah v mislih še enkrat doživljajo tiste strašne čase, ko jim je vojna ugrabila najdražje? Kje je bila Branka, ko so ji neke pri Kozjem ustrelili očeta? Ali niso moli Mire pri očetu, ki je umrl v Dachau? Tudi Marija bi si rada priključala v spomin podobno njenega očeta, ki so ga Nemci ujeli na Senovem in ga odpeljali v celijske zapore. Tam so ga ustrelili... Enaka usoda je doletela Stankovno očeta Francčkov oče je bil borec v Serčer-

jevi brigadi! Ze skoraj na pragu svobode je padel za domovino. In tako osemindvajset različnih usod, tragedij...

Ob teh mislih sem prišel do spoznanja, da podobno staršev, ki si jih ustvarjajo ti mladi ljudje, ne morejo biti dovolj jasne. V tistih dneh, ki jim ne moremo

zmeriti veličine, so komaj začeli žveti. In čeprav bi še tako radi imeli pred očmi jasno podobo svojih staršev, je sami ne morejo dojeti. To so dolžni storiti borci. Družabna prireditev v Krškem je začel prizadevanj, da bi otroci enkrat spoznali, zakaj so bile potrebne žrtve, med katerimi so tudi njihovi najdražji. Ne samo materialne podpore, otroci so potrebni tudi velike ljubezni, ki bi jim jo njihovi očete ali matere, če bi še živeli, prav gotovo nudili.

Male goste je pozdravil tudi

pomočnik komandanta garnizije JLA v Krškem tov. Mikac, ki jim je položil na srce, naj se pridno učijo, da bodo enkrat postali koristni graditelji novega življenja. Nato je Ivanka Kerinova recitala pesem »Kam bi s soncem?« Pesem nam je razočala čustva. Tudi otrokom, ki so na vprašanje: Kam bi s soncem? v mislih odgovorili: obudili bi življenju najdražje! Saj si tako želimo tople očetovalne in materinske ljubezni! Ne želimo si veliko, ko bi imeli samo delček tega, kar imajo drugi otroci! — Pionir Sepek je deklamiral pesem »Mi ostajamo!« Niso se še v nas polegla prejšnja čustva, že so se uselila v nas nova, bolj vesela.

Sledila je razdelitev daril. Borci — Joško, Zdenko in Jože — so izročili vsakemu otroku »kromno darilo«. Ni bilo veliko, toda kako dragoceno je vse, kar pride od srca in borci so vse to zbrali z veliko ljubeznijo. — Vrh otrok je dobil blago za srajco, hlače ali krilce in knjigo. Darilo je bilo priloženo tudi posvetilo, ki se je glasilo: »Ob 10 obletnici osvoboditve smo se zbrali,

da počastimo spomin tistih, ki so darovali: svoja življenja za boljše življenje nas vseh, med njim. so tudi vaši najdražji. Posnemajte njih vzgled, bodite zvesti domovini in ljubemu maršalu Titu!« — V imenu obdarovancev se je za darila zahvalila tovarišica Kerinova, ki je med drugim dejala, da je vse zelo ganljivo in ljubezen, ki so jo bili deležni.

Zene iz Krškega so v tem času pripravile skromno zakusko. Mladinec Jarek je zagraj na harmoniko. Nato so se mali in veliki prijatelji postavili v pozor pred fotoreporterja, ki bo za vsakega izdelal spominsko sliko. Nazadnje je še vsak otrok izpolnil vprašalno polo, ki bo služila organizaciji Zveze borcev v njeni skrbi za otroke padlih borcev in žrtve fašističnega nasilja.

Borci in mal prijatelji so si ključali: »Na svidenje!« V kratkem jih bodo namreč obiskali na njihovih domovih, da bodo videli v kakšnih pogojih živijo in se učijo.

Franc Setinec

Pionirji za Titov rojstni dan

Uspeli pionirski festival v krškem okraju

63. rojstni dan maršala Tita so učenci in dijaki vseh šol v krškem okraju proslavili posebnost svedano. Društvo prijateljev mladine skupno s Svetom za prosveto in kulturo pri OLO je organiziralo na dvanajstih sektorjih okraja pionirski festival. Iz oddaljenosti, kakor tudi iz bližnjih krajev so se festivalov stodoletno udeležili. Sportna igrišča so bila povsod ozvočena ter v zastavah, mladina se je že v zgodnjih jutranjih urah zbirala. Iz oddaljenosti šol so učenci prihajali v spremstvu s harmonikami. Za naše pionirke pa je bil ta dan posebno važen, kajti bili so sprejeti v pionirsko organizacijo in dali pionirsko zaobljubo.

V KRŠKEM so se ob osmi uri zjutraj zbrali pred nižjo gimnazijo učenci in dijaki iz Krškega, Vidma, Leskovca in Zdol. Skupno so potem odkorakali v dolgi povorki z zastavami in harmonikarji na čelu, na stadion Matije Gubca. Mesto samo je bilo v prazničnem razpoloženju, z vsake hiše je plapolala zastava. Iz vseh uradov so pohiteli uslužbenici na cesto, da pozdravijo mlade. Na stadionu jih je pozdravil ljudski poslanec tov. Colarič, za njim je govoril še predsednik LO MO tov. Kukočič in zastopnik JLA, Prijatelj. Bilo je gledati male pionirke in krogih, ko so izvajale svoje vaje.

Tudi ostale telovadne točke v spremljavi klavirja in harmonike so bile prav dobro izvedene. Predstavljenih je bilo tudi nekaj folklornih skupin. Temu pa so sledile še recitacije, zaobljuba pionirjev in ljudski mnogoboj.

V BREŽICAH so pohiteli pionirji iz Artič, Cateža in Skopje. Na stadionu so se zbrali iz okoliških šol in brežiške osnovne šole dočim so gimnazijci izvedli svoj spored na telovadišču pred gimnazijo. Zbrane pionirje je pozdravil ravnatelj gimnazije prof. tov. Bogo Javornik. Spored je obsegal telovadne in pevске točke, folkloro in ljudski mnogoboj.

DOBROVČANI, katerim so se pridružili še pionirji iz Velike Doline, so izvedli svoj pestri spored v zadržnem domu. Uprizorili so igrice »Mačeha in pastorka«. Temu so sledile še simbole vaje, »Sotica«, telovadne točke, recitiranje, folklorne in pevске točke. Zatem je bila še pionirska zaobljuba in ljudski mnogoboj.

Ob pol desetih se je v GLOBOKEM zbralo okrog 700 otrok iz Pšec, Sromelj, Kapel in Stare vasi. Pred zadržnim domom jim je o življenju našega Maršala govoril šolski upravitelj tov. Pahor. Temu so sledile zborne pesmi in recitacije. Na koncu je bil še ljudski mnogoboj.

Pod BIZELJSKIM GRADOM

so se zbrali učenci z bizelske in bistriške šole. Njihov spored je bil zelo pester, saj so bile podane razne recitacije, solo in zborna petje, na koncu pa še telovadne točke.

V PODSREDO je prišlo preko 350 otrok iz Pečic, Koprivnice in domače šole. Po pisanem sporodu je bila pogostitev otrok. V popoldanskih urah so izvedli ljudski mnogoboj.

Na SENOVEM so se zbrali učenci in dijaki že ob osmih zjutraj iz Senovega in Brestanice, pred novim občinskim domom, kjer jim je o našem Maršalu govoril predsednik LO MO Senovo tov. Sterban. Skupno so nato odšli pred spomenik padlih

borcev in žrtev fašizma, da počaste njihov spomin, od tod pa z rudarsko godbo na čelu na športno igrišče, kjer so nastopile pionirke in pionirji, mladinke in mladinci. Igrali so še nogomet, rokomet in odbojko. V ljudskem mnogoboju, kjer so se pomerili na gredi, skoku v višino in daljino ter v metu žogice v tarčo, so se posebno izkazale mladinke s Senovega, ki so v skoku v višino dosegle 1.35 m. Vsi učenci in dijaki so imeli ta dan še brezplačno kino predstavo. Ob dveh popoldne je bila na Senovem svečana akademija v počastitev rojstnega dne maršala Tita.

Tudi v ostalih krajih krškega okraja so bili izvedeni pionirski festivali, tako na Bučki, Podbočju in Selnici.

Lahko trdimo, da so festivali prav dobro uspeli. K temu je bržkone pripomoglo tudi vreme, ki je bilo ta dan izredno lepo.

Cicibančki so postali pionirji

Vsako leto sprejemamo cicibanke v pionirske vrste, to leto, ob praznovanju 10. obletnice osvoboditve, pa je bil ta sprejem še posebno slovesen.

Na letnem telovadišču TVD »Partizana« v Trbovljah je bil pripravljen lepo okrašen oder za izvedbo sprejemne prireditve. Ob napovedani uri se je zgrnila po telovadišču šolska mladina, posebne prostore pa so zasedli gostje.

Po uvodnih besedah načelnika pionirskega odreda je sledilo razvite nove pionirske odredne zastave, na katero so zastopniki trboveljskih delavskih kolektivov Cementarne, Elektrarne in Strojne tovarne pripeli spominске trakove.

Takoj po razvitu pionirske zastave pa je bil izveden slovesen sprejem cicibanov v pionirsko organizacijo. Lepo je bilo gledati številne prvošolčke, ka-

ko so skupno napravili pionirsko zaobljubo, nato pa prešli pionirske legitimacije in značke, vidna znamenja, da so sedaj tudi oni člani velike organizacije, razširjene po vsej Jugoslaviji.

Prireditve, ki je zapustila močan vtis v vseh navzočih, se je končala s pogostitvijo vseh pionirjev osnovne šole na Vodah, med katero jim je vneto igrala Mladinska godba »Svobode-Center«.

Pionirski festival na Senovem

Dne 25. maja so imeli na Senovem v počastitev rojstnega dne maršala Tita sektorski pionirski festival za področje senovske komunice. Pred občinskim domom so se to pot zbrali pionirji in pionirke s Senovega, Brestanice, Gorice in drugod, ki so se jim pridružili še delovni ljudje, predstavniki ljudske oblasti, ter množičnih organizacij in društev.

Ob 8. uri zjutraj je bil pred občinskim domom slovesen sprejem gostov — pionirjev na čelu z godbo — pihala, v kateri so delujejo pretežno mladinci, nato pa je sledil slavnostni program, ki ga je zaključil predsednik senovske občine Nato je pisana množica mladih ljudi pomešana z odraslimi, odkorakala v lepem sprevodu k spomeniku padlih borcev NOV na Senovem, kjer so položili lep venec. Po spomin-ski slovesnosti pred spomenikom je sprevod odšel na igrišče v Dovškem, kjer so imeli pionirji in pionirke lepo uspele proste vaje ter medsebojno lahkotiletsko tekmovalno. Po popoldanskem prireditvah so bili pionirji iz oddaljenih krajev pogosteni.

Kulturni program se je nadaljeval tudi popoldne. Pionirji so imeli brezplačno kino predstavo, prav tako je v šolski dvorani na Senovem prikazan kulturni program lepo uspel, tako da so pionirji senovskega okolišja res dostojno proslavili svoj letni praznik.

Dragi pionirji in pionirke!

Od Marjance Pinter-Rozman, učenke 4. razreda osnovne šole v Zagorju, smo dobili sledečo pesmico, ki smo je bili zelo vesel. Poslušajte, kako lepo pesmico nam je poslala mala Marjanca!

Naj vam povem

Naj vam povem, pionirji dragi, če imate mamo in aleka, ubogajte jih in imejte jih radi!

Tudi jaz sem imela mamo in ata in ona mi je rekla, dušica zlata, in ata me stiskal je k sebi srčno.

Potem je padel ata kot partizan, mama je umrla neko soboto, zapustila je mene, partizanstvo sirota.

Bila sem stara sedem let, morala sem iti s culico po svet...

Rešitev besedne uganke iz 20. številke

Tudi na besedno uganke, ki smo jo prinesli v 20. številki našega lista, smo dobili lepo številno pravih odgovorov, zlasti še od naših mladih bralcev in bralk iz Spodnjega Posavja. Vsi so našli v besedilu petih stavkov skrite družinske člane. Rešitev se glasi: 1. sin, 2. sestra, 3. oče, 4. teta, 5. mati.

Strogi žreb je prisodil prvo knjižno darilo pionirki Magdi Varlec, učenki III. razr., Curdrovec, pošta Brežice, ki ji bomo poslali še hujših kazni, kakor je vaša sedanja bolezen. Skličite torej nemudoma vse živali širom po poljih in gozdovih na svoj dvor, da slišite njih pritožbe, ter jim sodite po pravičini!

Miroljub se je zamislil in dejal Mišku važno, ne da bi pogledal volka: »Dragi moj bratran, pokličite mi skokonožca zaleja Plahuna, ki naj poleti križem mojega kraljestva in naj izroči vsem mojim podanikom prijazni kraljevski pozdrav in povelje, da se zbero čez šest tednov vse moje živali na moj dvor, kjer bom priredil veliki zbor. To je moja volja! In tedaj naj razloži Lakotnik, ali kdor koli hoče, svoje težbe zastran Zvitorepke. Takrat bom poslušal vsakega!«

To rešilo se je kralj obrnil meniti ni tebi nič v drugo stran Miško pa je napravil vse natančno po naročilu vladarja. A Lakotnik jo je potegnil malce nenaraven v gozd ter čakal na veliki zbor.

(Nadaljevanje sledi)

Pionirski odred „Dušan Lunder“ ob Titovem rojstnem dnevu

Ponosni smo, da smemo pionirji imenovati Titov rojstni dan za svoj praznik. Letos smo se pionirji na II. osnovni šoli v Trbovljah pridno pripravljali na to praznovanje. Hoteli smo čim boljše proslaviti rojstni dan največjega pionirja, osvoboditelja in voditelja naše svobodne domovine, tovariša Tita.

Ker smo šli 25. maja na Mrzlico, smo se že 24. maja zbrali v Domu Svobode II. Cepprav smo v letošnjem letu že večkrat zborovali, je bilo to zborovanje eno izmed najlepših. Pionirski pevski zbor in ostali nastopajoči pionirji in pionirke so z odlično pripravljenim sporedom razveselili vse! Hoteli smo pokazati cicibanom in drugim, kaj zna pravi pionir.

Cicibani, ki so sedeli v prvih vrstah, pa so bili nestrpni. Vedeli so, da jih bomo ta dan sprejeli v svoje pionirske vrste. Postati in biti pionir ni lahko! Pionir mora izvrševati pionirska načela! Izvrševati mora Titovo naročilo, ki se glasi: Pionir se uči, se uči in zopet uči! — Po kulturnem sporedu so pred vsemi pionirji in zastavo obljubili, da bodo vedno in povsod izvrševali in čuvali pionirske dolžnosti.

Pri svojem delu pa vedno rabimo voditelje. Zato izrekam v imenu pionirske organizacije vsem tovarišicam učiteljicam in tovarišu učitelju, ki vodijo naše krožke, iskreno zahvalo. Posebej pa se zahvaljujem

upravitelji Pomožne šole, tovarišici Mariji Plavšakovi, ker že 9 let vodi naš pionirski pevski zbor, predsedniku DPM Francu Juhartu in predsedniku Okrajne zveze društev prijateljev mladine, tovarišu Antonu Kukavici.

Odredna načelnica: Rugelj Marija

Proslava Titovega rojstnega dne v Brestanici

Dne 25. maja so imeli ob 17. uri zvečer v Kulturnem domu lepo uspešno slovesnost v počastitev Titovega rojstnega dne. Proslave se je udeležilo preko dvesto ljudi. Tov. Jelka Preko je v svojem govoru prikazala Titov lik in njegovo delo. Mladina je nato pod vodstvom tov. Bonove nastopila z recitacijami, pro-

stimi vajami in pesmimi in s svojim sporedom navdušila vse navzoče.

Nastopila je tudi mladikalna godba elektrarne pod vodstvom tov. Sabca, moški pevski zbor SKUD »Ivo Levstik« pa je zapel »Pesem o Titu« in »Pesem mladini« pod vodstvom tov. Adolfa Moškona.

A. Z.

Razstava otroških risb v Brežicah

V Brežicah so odprli republiško razstavo otroških risb cicibančkov in pionirjev iz vse Slovenije. Razstava, ki je v stavbi Mesne občine soba 21, 22 in 23, je dobro uspešla, saj številni občivalci, z zanimanjem opazujejo bujno fantazijo naših najmlajših ustvarjalcev.

DRŽAVNI ZAVAROVALNI ZAVOD VIDEM-KRŠKO je dne

26. maja 1955 izplačal znesek

10.000 din za nezgodno smrt

Franca Savška iz Gabrijel 48 —

Krmelj, ki se je 9. aprila 1955

smrtno ponesrečil v rudniku

Šentjanž.

Spet eno mlado življenje!

Vsem je predobro poznano nesreča, ki se je zgodila letošnjega 6. maja v Kisovcu-Lokah. Strajnerjeva Majdica — otrok, ki smo ga imeli vsi radi: in ki je pridno obiskoval naš urtec — je bil žrtev. Kruta nesreča je izrgala to dekletce iz naše srede in iz objema njenih ljubih staršev. Zbrana množica cicibanov, učencev in starejših se je poklonila ob prezgodnjem grobu male Majdice in ga okitila s cvetjem, ki je bilo temu dekletcu najljubše. Spremljevalec na njegovi tako kratki življenjski poti. Majdica ni več med nami, a ostala bo nepogrešljiva in marsikatero delo in veselje bo povezano z njenim imenom.

Mislili, da je bilo malo ljudi med nami, ki ne bi bili solzni in globoko presunjeni. Toda — ali je že dovolj, da se oddolžimo nedolžnemu otroku in vsem tistim, ki šele spoznavajo svet in življenje, za katere je dolžan vsak posameznik in družba, da jih vodimo po varni in pravi poti ter da jih vzgojimo v vredne državljane naše socialistične skupnosti? Zal žive med nami tudi takšni ljudje, ki mislijo, da je otrok bil sam kriv nesreče. Iz česar bi sledil logičen zaključek, da je otrok že odrasel človek, ali pa da smo mi že poskrbeli za njegovo potrebo in da naj zdalej še otroci opravijo svoje — v tem primeru, da naj sami poskrbe za varnost! Tudi preradi pozabljamo, da smo sami bili nekoč otroci, radovedni otroci: za prav vse, kar se je dogajalo okrog nas.

Bistveno za nas vse je oskrbeti otrokom in mladini varno tereno, kjer kol' se gibajo, in da smo vselej vsi skupaj vzgojitelji in učitelji in da s tem v zvezi opustimo negativno in nesmiselno ogroženje nad nezgodno mladino. Ne pomagaj vel'ko, če otroke vzgajamo in učimo samo v šoli in urcu, vse otrokovo okolje jih mora vzgajati in učiti. Otroci se ogledajo svoje okolice.

Kar pogledaj na primer, po kakšni poti prihajajo otroci v šolo in v urcu! Nezavarovano pot jih vodi preko tiru in preko polomljene brvi. Večkrat je že za las manjkalo, da se ne zgodila nesreča! Na cesti pri šoli ni nobenih prometnih znamenj in otroci se igrajo na nezavarovani dvorišču tik ob cesti. Otroci v'ko, da se mora paziti, ker se lahko ponesreči, a vendar v igro na to pozabi in misli le nanjo. Tak je otrok in drugod biti ne more! Zato pa je družba dolžna, da poskrbi za varnost. Že dve leti prosimo LOMO, da se čez pot Medijo napravi pošten most in da se uredi okoliš šole! Na zborih volilcev se je razpravljalo in tudi zahtevalo, da se takoj stori vse potrebno za varnost otrok. Isto zahtevajo je postavili tudi naši novi šolski odbor.

Čas bi že bil, da prenehamo s prebodo, da nekaj napravi šele tedaj, ko je že polom ali nesreča tu. Kaj je več vredno — dragoceno človeško življenje ali denar? Rešitev je zagorska skupnost nima na razpolago toliko

finančnih sredstev, da bi krila vse potrebe, vendar jih ima toliko, da lahko krije najnujnejše. Z dobro voljo in razumevanjem se da opraviti marsikaj!

Upamo, da žrtev ni bila zaman in da se bo lahko napravilo marsikaj za varnost naših otrok, prav glede na to, ker letos praznujemo desetletno osvoboditve. Mnogo, mnogo naših najboljših ljudi je dalo svoja življenja, da se omogoči mladi generaciji lepše in varno življenje.

Mija

Josip Brina.

PIONIRSKI KOTICEK

(Nadaljevanje)

17. Miroljubova bolezen in mravlje

»Ali je mogoče, mili moj mož?« se je začudila Krunoslava. »Tili drobn mravljinček so se vam postavili po robu? Pa kdaj se je pripetilo to, kdaj?«

»Eh, no!« je zagodrnjal lev, »kakaj dve leti je menda tega, kar sva — jaz in pa lisa Zvitorepka — korakala po gozdu. In ta črni drobiž se mi je kar v gručah usul na pot, da nama ni bilo mogoče dalje. Zapovedal sem jim, naj se mi umaknejo s poti, pa se ta sodrga neposlušna še zmenila ni za moje besede. In to me je razpallilo, da sem nepokorni golazni porušil in potepal njihov grad. Na tisoče mrtvih je obležalo na mravljišču. Sicer bi ti pa znala Zvitorepka vse to lepše pripovedovati. Ona ima narušen jezik.«

Ko je to rekel, se je kralj prevallil na drugo stran in gospa Krunoslava si ni upala še kaj več poprašati o tej stvari. Kaj bi pa tudi nič ne zvedela, kajti kralj je povedal vse, kar je vedel o tem dogodku. Da pa tiči prav tukaj izvor njegove bolezni, o tem se mu še sanjalo ni.

Ko je namreč kralj Miroljub razdil mravljam njihov grad ter odšel po svoji poti dalje, so zagnale drobne živalce silen krik in vik po svojih mrtvih bratih in sestrah. A Zvitorepka, ki se je bila medtem poslovila od svojega kralja, se je potuhnila v ermovje in vlekla na ušesa, kaj tožilo in govorilo razbegane mravlje.

In prigodilo se je, da je prihlatal iz gozda Vrtohlavec, silni poglavar mravljinškega gradu. Ko začuje mlo jadicovanje svojih vdanih podložnikov in zagleda razrušen svoj stan, vzklík-

ne ves razpaljen: »Kdo je napravil to hudodelstvo?«

Nekaj mravljič je stopilo pred Vrtohlavca. Priklonivši se svojo poglavarju, kakor se spodobi, so besedičili vsi razvneti: »Naša zvestoba nam je nakopala to grozno nesrečo. Bil je tukaj lev, ki je zahteval, naj se pokorimo njegovi zapovedi; a ker ste vi, premislilivi Vrtohlavec, naš edini gospodar in vladar, smo se zato uprli njegovim ukazom. Ta naša vdanost do vas pa je leva tako silno razkačila, da je s svojimi težkimi nogami porušil in pomandal naš grad.«

Vrtohlavec je poslušal tožbe svojih podložnikov in srce se mu je topilo z bridke tuge. Ali pogum mu ni upadel. Navzlic temu, da mu je svoje uničil tako silen nasprotnik, se je vendar zarotil, da hoče rajne maščevati. Ker pa je bil moder in previden vladar, ki se nikdar ne prenašal, je sklical svoje stare in izkušene svetovalec na tajno posvetovalno. Da izberejo primerno kazen nasilnemu levu.

Vse to pa, kar se je v mravljinškem zboru sklepalo, je prestrigla v svoja ušesa prisluščujoča Zvitorepka, skrita za grmovjem in ščavjem. A o vsem tem, kar je izvedela, ni črhnila nikomur besedice, le svojim sinovom je ob priložnosti razkrila to skrivnost, ki je bila nepričakovano velikega pomena.

Zbor mravljinčev se je razšel. Vrtohlavec pa se je nanotil po njihovem nasvetu naravnost v breg h kralju Miroljubu. Prihotalapl se mu je v kožu, od ted kobacal notihoma na gosti dlaki med kožato grivo, iz griva na naravnost v nbo in no temnem sluhovodu dalje in da-

lje, dokler se ni prerinil do možganov, kjer je začel vrhati in ščipati noč in dan. Brez prestanka je neutrudno vršil svoj grozni maščevalni posel.

Ravnokar ga je zopet vščipnil v mehke možgane tako neusmiljeno, da je Miroljub besen planil pokone ter se rjoveč zgrabil z obema rokama za glavo. Ko je bolečina malce popojnala, se je izmučen naslonil ob razgreto Matjaževo peč in je topo gledal tja po prisočni, iz zimskega sna se vzbujajoči pustopoljini.

V dolinici pod Matjaževo pečjo je zašumelo listje, ki je ležalo do pasu visoko. Preperela suhljad je počila pod nogami. Miroljub se je zganil ter se ozrl po prihajajočih. Bila sta prilomastila bratranca Miško in Lakotnik. Ko je kralj zagledal brezrepega volka, je prasnili smeh: »Hahaha, moj dragi matez volk, ali si svoje omelo, sodiš sajegulcu ali kaj?«

»Milostni kralj in vladar,« je zavajkal Lakotnik, spakujoč svoje je kisto obličje, »usmilite se me, ubogega, zaničevanega trpinca! Saj veste, da sem vam zmeraj zvesto in vdano služil. Prosim vas torej, poslušajte me in pomagajte mi v nadiogi in sili!«

»No, le povej, kar imaš na sru, pa mi nikar predolgo ne veži otrobov!«

»Dobrotljivi gospod, velika sramota in krivica me je doletela. In vsega gorja je kriva edinola Zvitorepka, ta mrcina lažnjiva, goljufiva...«

»Oho, le počasi,« je prestrigel kralj Lakotniku besedo. »Zvitorepka mi je najljubša izmed valpetov po širnem kraljestvu. Ako te je res zadela kakšna nezgoda, si gotovo kriv prav sam, a zdaj bi rad zvalil krivdo

Iz naših Zasavskih krajev

TRBOVLJE

»Pepelka« v Trbovljah. Prejšnjo sredo so z uspehom uprizorili dijaki V. VI in VII. razreda trboveljske gimnazije v domu »Svobode« v Zg. Trbovljah mladinsko igrano »Pepelka«. Režiral jo je prof. Rado Češnovar. Igra je uspela ob nabito polni dvorani. »Pepelka« so v nedeljo dopoldne ponovili ob znižani vstopnini tudi za celičane. Tudi za odrasle jo bodo še ponovili.

Dve razstavi. V počastitev letošnjega občinskega praznika v Trbovljah in v proslavo desete obletnice naše osvoboditve so pripravili poštovni filatelisti v velikem izložbenem oknu v Delavskem domu izredno lepo razstavo »10 let naše poštne znamke po osvoboditvi«. Ta razstava vzbujala splošno pozornost in ljudje se radi ustavljajo pred okusno urejenimi izložbenimi okni. Drugo, nič manj zanimivo razstavo pa je priredil trboveljski umetniški slikar Tone Svagelj v razstavni oknu Solskega strojnega mizarstva v Trbovljah (pri Počivavšču). Mojster Svagelj je

razstavil več slik iz Trbovelj, med katerimi je posebno zanimiva slika, na kateri je upodobil napad Orjuna leta 1924. — Tudi ta razstava vzbujala splošno pozornost vseh mimoidočih.

Zaključili so tečaj za krojenje. V Trbovljah so v nedeljo, 29. maja, priredili zaključek tečaja s poučevanjem krojenja za šivilje in krojače Tečaj, ki ga je priredila Obrtna zbornica v Trbovljah so v torek, 31. maja, ter so ga obiskovali udeleženci iz Trbovelj, Radeč, Hrastnika in Zagorja. Tečaj je bil po dvakrat tedensko.

Se ena razstava v Trbovljah. V prostorih osnovne šole v Zg. Trbovljah so v torek, 31. maja, v počastitev desettletnice naše svobode in na čast letošnjega občinskega praznika v Trbovljah odprli razstavo uencev vajeenske II osnovne šole in Pomožne šole v Trbovljah. Razstavljene izdelke udeležencev se morda ne zelo okusno izdeani ter moramo mladim razstavljalcem kakor tudi njihovim učiteljem k tej prireditvi čestitati.

Proslava desetletnice osvoboditve v Cerkljah

Tudi pri nas smo počastili desetletnico osvoboditve zelo slovesno.

Ker se zavedamo pomena tega dneva, smo se lepo pripravili nanj. Proslavo smo začeli z državnim himno. Nato je gov. Marinka Hafner imela lep kratki govor, mladinci pa so prikazali igrice »Ob tabornem ognju«, kjer so kot partizani, v gozdni tišini ob ognju peli pesmi. Igrice so zaključili z borbeno pesmijo »Na juriš!« in odkorakali z odra. Skupno z mladinci so tudi pionirji in pionirke osnovne šole počastili ta dan; dekleta z raznimi koli, fantje pa s teovadnimi točkami in pesmicami. Mladinci so deklamirali pesem »Zdravica svobodi«. Tudi naša tamburašija na proslavi lepo zaigrala venček partizanskih pesmi. Bilo je res lepo.

Ob koncu pa smo se spomnili tudi naših padlih borcev, ki so dali svoja mlada življenja za boljšo in lepšo bodočnost. Iz dvorane Zadrugnega doma smo jim ponesli venec na njihov grob.

ZAGORJE

Uspela pionirska razstava. Minuli teden so imeli pionirji zagorske osnovne šole lep praznik. Na letnem telovadišču TD »Partizana« jim je tov. Klun spregovoril o tovarišu Titu, na kar so izvajali razne prireditve. Podobno svečanost so imeli tudi pionirji topliške osnovne šole.

V sredo popoldne so se na nogometnem igrišču pomerili dijaki nižje gimnazije v nogometu, najboljša moštva pa so prejela lepe diplome.

Dramska družina pionirskega odreda »Ivan Cankar« pa je istega dne zvečer uprizorila pravilnično spevoigro »Zaromila«. Igrice so ponovili tudi v soboto. Obkraj se je zbralo precejšnje število staršev, ki so z zanimanjem sledili izvajanju svojih najmlajših.

Dež je malce motil začetno prireditev Invalidskega tedna. V nedeljo, dne 29. maja, se je v Zagorju začel letošnji Invalidski teden. Kot smo že poročali, so invalidi pripravili vrsto prireditev, ki jih bodo izvajale igralske družine zagorskih »Svobod« in njihovi pevski zbori. Prvo prireditev je izvajala godba na pihalu.

Se ena nova stanovanjska hiša. Na Lokah pri Kisovcu so nedavno dogradili še eno novo stanovanjsko hišo. Hiša bo sprejela 18 rudarskih družin. Prav bi bilo, da bi stanovanjski svet rudnika Zagorje določil nova stanovanja res tistim rudarskim družinam, ki so jih najbolj potrebn.

Taborniška družina je vedno delavna. Taborniški v Zagorju »Rod črnih krtov« so vedno bolj delavni. V svoje vrste hočejo pritegniti še več mladih ljudi in jih seznanjati z lepoto narave in tabornjenja. Pri kratkih so uredili na križišču Zagorja veliko oglasno desko, kjer so razstavili nekaj uspešnih fotografij s prvomajskega tabornjenja, napisali pa so tudi nekaj zanimivih člankov, v katerih obravnavajo razvoj taborništv v Zagorju. Priidnim tabornikom želimo mnogo uspehov.

salke vrteli po dvorani. Članice so želele da bi se rajanja odležli tudi tov. Ivan Regent, ki pa je moral vabilo s težkim srcem odkloniti, ker mu kljub dobri volji tega ne dopuščajo telesne moči.

Ko se je očka »Svoboda« poslavljaj od naše družbe, so mu vsi navzoči priredili prigrizek aplavz, ki mu gre kot ustanovitelju društva »Svoboda« in njihove Zveze. Poklicali so ga, da se spet pojavi v Trbovljah 29. novembra t. l. na društvenem slavlju, kar je tov. Regent tudi obljubil.

Za nedeljo, 15. maja, je bil v načrtu izlet na nercisna polja v Javorniški rovi izlet pa je moral zaradi slabega vremena odpasti. V nadomestilo za ta izlet so predstavili »Svoboda« izmenjal medsebojne načrte za bodoče delo obeh društev in njihnih gostovanj.

»Svoboda« iz Zg. Trbovelj je ob tej priložnosti povabila za letošnji Dan republike sekcije javniške »Svobode«, da se polnoštevno odzovejo vabilu in tega dne obiščejo Trbovlje. Vabilo so javniški kulturniki sprejeli. Dolžnost trboveljske »Svobode« pa je, da poveča svoje napore za vse večji in širši razmah kulturnoprosvetne dejavnosti med delavskim razredom, ki je postlece kulture

KAPELE PRI DOBOVI

Kapelski pionirji so tudi počastili desetletnico naše svobode. In sicer z uprizoritvijo treh igrice: »Naša deca«, »Sestra« in »Mazeha in pastorka«. Kljub slabemu vremenu je bila dvorana polna ljudi, ki so po končanem sporedu odhajali domov z željo, da bi spet kaj kmalu videli pionirje na odru.

V nedeljo, 29. p. m., pa so vsi trije pevski zbori, moški, ženski in mešani zbor, pod vodstvom tov. Ivana Pintariča priredili koncert slovenskih narodnih in umetnih pesmi KUD v Kapelah

Mladinski koncert v Brežicah

V okviru slavnosti za počastitev 10. obletnice osvoboditve je brežiška popolna gimnazija priredila v proslavi tudi na čast 10-letne dejavnosti tega za Spodnje Posavje pomembnega zavoda. Uprizoritev Shakespearovih igr »Beneski trgovci« je vsestransko dobro uspela. Med tednom so imeli dve proslavi za dijake in ožje sodelavce. Za mladinski koncert dijakov gimnazije je vladalo veliko zanimanje, kar dokazuje polno zasedeno dvorano Prosvetnega doma.

Uspel večer neznanih talentov v Krškem

DPD »Svoboda« Videm-Krško je v nedeljo priredil večer neznanih talentov v domu Partizana v Krškem. Ze pred tremi meseci je dal upravni odbor društva razpis v časopis in vabila na šole in KUD. Odziv na razpis je bil presenetljiv, saj se jih je prijavilo kar 70. V nedeljo pa jih je nastopilo 48, od teh 12 literatov, 18 iz glasbe in 18 pevcev. Tako sta bili kar dve predstavi, ena ob šestih in druga ob osmih zvečer. Pri prvi predstavi je bil obisk zadovoljiv, dočim je bila pri drugi predstavi dvorana nabito polna.

Dela so ocenjevale tri komisije, in to ločeno.

Prva predstava, ki je trajala dve uri, je obsegala 22 točk. Prvo nagrado in diplomu je dobil tov. Jože Omerzel, dečevce iz Celuloze, ki je zapel, arilo iz opere »Tosca«. Spremljal ga je dr. Eric Prar dobro se je izkazal tudi Karel Kerin iz Kostanjevice (II razred gimnazije). ki je zapel Kuharčkov pesem iz pravilnične igrice »Princeska in pastirček«.

Ob glasbenikovu te dobil prvo

Iz Hrastnika

Solistični koncert. Po dobro uspehi turneji po Primorskem so priredili dijaki prejšnje soboto v Sp. Hrastniku uspešen glasbeni večer. Nastopili so s solo točkami klarinetist Albin Rudan, pianist Aleksander Vodopivec, mezosopranistka Nada Zrinšek in violinist, Hrastičan Milan Predovnik v veliko zadovoljstvo poslušalcev. Zlasti so občudovali napredek bivšega delavca hrastiške steklarne, sedanjega absolventa Srednje glasbene šole v Ljubljani, Milana Predovnika. Zal pa je bil koncert slabo obiskan, kar je zadnje čase opaziti pri koncertih v Sp. Hrastniku.

Gasilski praznik je vsako leto zadnje nedeljo v mesecu maju. Hrastiška mestna gasilska zveza je priredila v soboto, 28. maja bakčado po hrastiški doini, v nedeljo pa je bila velika gasilska vaja.

nagrado Riko Celhar, dijak IV. razr. gimnazije iz Brežic, ki je zaigral na klavir Mozartovo sonato v F-duru Med literati pa se je najbolje izkazal Franci Kuhar, osmošolec iz Kostanjevice, ki je recital svoja lastna dela. Pohvaliti je treba tudi tov. Marico Asič, delavko iz Koprivnice, ki je prav tako recitala svoja dela. Tov. Asičeva ima le 7 razredov osnovne šole, je pa zelo razgledana in načitana in prav bi bilo, da se jo spodbuja k nadaljnjemu delu, saj uspehi ne bodo izostali.

Pri drugi predstavi je pel spet tov. Omerzel, katerega so poslušalci nagradili z burnim aplavzom, nadalje tov. Kuhar, videmski oktet, Hajnč Uršič, sestra Černež iz Bistrice, Franc Zemljak iz Krškega, Ivan Rangus iz Brestanice in Vinko Potisk. V nedeljo so imeli že ob devetih zjutraj nastopajoči avdicijo, nato pa skupno kosilo. Potem je predsednik DPD »Svoboda« tov. Stupar čestital javencem, obenem pa se zahvalil OLO in posameznim podjetjem ki so prispevali k nagradam.

To je bil prvi večer neznanih talentov v krškem okraju. Iz navedenega je razvidno, da krški okraj le ni na tako nizki kulturni stopnji, saj ima kar lepo število skritih talentov.

„Kranjski komedijanti“ na sevniskem odru

Dramska družina »Svobode« v Sevnici je uprizorila v počastitev desetletnice naše svobode komedijo »Kranjski komedijanti«.

Vsi igralci so se z veliko vne-mo posvetili študiju tega gledališkega dela, saj so se ob njem tudi sami izobraževali. Skozi štiri mesece so skoraj vsak dan žrtvovali svoj prosti čas za vaje. Pri uprizoritvi dela so dali iz sebe vse, kar je mogoče zahtevali od igralcev-amaterjev, ki z veliko voljo in ljubeznijo do dramskega ustvarjanja žrtvovali toliko ur za kulturno-umetniško delo. — Igralci so svoje vloge odigrali na splošno izenačeno, se posamezniki, ki so na odskih deskah že precej doma, so igralo seveda izstopali. Tako je na primer Matiček odigral svojo vlogo s temperamentalno kmečko prebrisanoostjo ter vnesel v razpoloženje na odru mnogo vedrosti. Tudi Linhart in Zois sta prepričljivo živela. Ljubko, preprosto in živo je bila podana Micka. Ravno tako sta ugajala lika grofa in Linhartovke. Zelo je bila všeč Suzana, ki je s svojim prijetnim visokim sopranom odela nekaj pesmi. Tudi ostali igrači so zadovoljivo rešili svoje vloge in tako pripomogli do uspeha.

Neosnovana je bila bojazen, da občinstvo ne bo imelo razumevanja za igro. Dvakrat nabito polna dvorana je dokazala, da je naše ljudstvo zrelo tudi za težja od skla dea.

Pri predstavi je sodeloval delavski tamburaški zbor Mizar-ske zaduge, ki so ga poslušalci nagradili s poskanjem.

Sevniška »Svoboda« še nima svojega doma. TVD »Partizana« je gostoljubno delo na razpolago oder, kjer se je igrala družina lahko nemoteno vadila. Društvo »Partizana« zasluži vse priznanje, da ima smisel za kulturnoprosvetno delo in ga z vsem razumevanjem podpira R. C.

Peveci Svobode Trbovlje II polagajo venec na Javorniku, pri spomeniku padlih borcev

Edgar Wallace:

MELODIJA smrti

Bili so izven območja viharja. Ko so pustili Sutton za seboj in prispeli v pokrajino, kjer so bile ceste skoraj suhe, je Gilbert ustavil avto in predal volan osramočenemu šoferju.

»Zelo žal mi je, gospod,« se je opravičeval.

»Ne vznemirjajte se zaradi tega,« mu je smehljaje odgovoril gospodar. »Človeku se ni treba sramovati, če se boji nevihte. Sam sem se prav tako slabo počutil, dokler nisem premagal slabosti; so na svetu še hujske stvari.« Je dodal na pol zase.

Medtem ko se je mož ječljaje zahvaljeval, je Gilbert odprl vrata in vstopil. Pokimal je starcu in smehljaje pozdravil de-klico.

»Tako sem vaju spoznal,« je dejal. »To je gospod Wing,« se je obrnil k Leslieju, »moj stari prijatelj. Če ste kdaj večerjali pri St. Johns-Woodu, ste gotovo pod oknom jedilnice slišali Wingovo violino. To je sodilo k programu, kajne, gospod Wing? Sicer pa,« je nenadoma vprašal,

»Ali ste igrali...«

Ta je naglo umolknil in stari mož, ki je smisel vprašanja napadeno razumel, mu je pritr-dilno pokimal.

»Vsekakor,« je nadaljeval Gil-

bert in nepričakovano ubral drug ton. »Bj ne bilo človeško, če bi dopustil, da moja zasebna kapela utone na Epsomskem polju, pri čemer pa ne bi mogel udari vanjo strela, sploh ne omenjam.«

»Pa je bila tudi ta nevarnost?« je presenečen vprašal Leslie.

Gilbert je prikimal.

»Ko sem vozil preko Downov sem videl, kako je nekega re-veža zadela strela,« je dejal.

»Sem res tako rekel?« je su-ho vprašal Gilbert.

»Ne sicer s temi besedami,« je Leslie zaskrbljeno odvrnil, »pač pa s podobnimi, ki so vam očit-no prišle od srca. In sedaj ob neurju, ki me je — priznam — pošteno prestrašilo, zasedete kratko, in malo prostor šoferja in vodite voz skozi vihar. Povrh tega ste še tako preudarni da med potjo poberete starega moža, čeprav bi vam ne mogel nihče ničesar očitati, če bi ga bili prepustili njegovi zli usodi.«

Gilbert ni takoj odgovoril. Potem se je malo grenko nasme-jal.

»Nešteto vrst nervoznosti je na svetu,« mu je odgovoril, »in po naključju nobena taka, kakor je moja. Starec je važen čini-telj v mojem življenju, čeprav tega ne ve — nič manj kot orod-je usode.«

Skoraj slovesno, je padel s svojim glasom. Nato se mu je brž zadelo, da ga prijatelj ra-dovedno opazuje.

»Ne vem, kako ste prišli do vtisa, da sem živčna razvalina,« je rekel kratko. »To nedvomno ni idealno stanje za moža, ki se hoče ta teden poročiti.«

»Tu je mogoče vzrok, moj dragi prijatelj,« mu je Leslie previdno odgovoril. »Poznam ljudi, ki so spričo poroke postali izredno vznemirjeni. To je bil na primer Tuppy Jones, ki je kratko malo pobegnil — časniki so pa tvežali ljudem, da ga je

pustil na cedilu spomin, ali ne-kaj podobnega.«

Gilbert se je smehljaj.

»Storil sem nekaj, kar pride takoj za pobegom,« je odgovo-ril nekam čemerno. »Prosil sem za odložitve poroke.«

»Toda čemu?« je skušal izve-deti prijatelj. »Ze zjutraj, ko sem prišel po vas, sem vas ho-tel vprašati o tem, toda potem sem pozabil. Gospa Cathcart mi je rekla, da noče nič slišati o tem.«

Čeprav mu Gilbert ni dal vz-podbude za nadaljnje razple-tanje tega vprašanja, je mlad mož nadaljeval.

»Sprejmi dar bogov, moj sin,« je dejal. »V ministrstvu za zu-nanjanje zadeve imate službo. V doglednem času smete upati na mesto državnega podsekretarja. Povrh tega imate lepo, očarlji-vo nevesto in ste bogati...«

»Bolje bi bilo, da ne bi tega rekli,« ga je Gilbert ostro pre-trgal. »To mislijo vsi ljudje v Londonu. Toda razen svoje plače nimam nobenih denarnih sred-stev. Ta voz,« je nadaljeval, »je opazil tovarišev vprašujoči pogled,« je vsekakor moj — vsaj podaril mi ga je stric in ne mislim, da ga ne bo zahteval na-zaj, preden ga prodam. Na hvalo pri vas to ne pride v poštev.«

Je nadaljeval še vedno v ostrem tonu, »toda zelo blizu mi je mnenje, da dve tretjini prija-teljskih vezí z vso ljubeznivost-jo, ki sem je pogosto deležen, temeljita na mojem domnevenem

bogastvu. Ljudje mislijo, da sem strizev dedič.«

»Toda, ali niste?« je Leslie ves začuden vprašal.

Gilbert je odkimal.

»Moj stric se je pred kratkim odločil, da bo zapustil vse svo-je premoženje spoštovanju vred-ni ustanovi, ki odlično skrbi za pasji svet — namreč Pasjemu domu v Batterseaju.«

Na Lesliejevem obrazu se je dobrodušnost umaknila tragični osuplosti.

»Ali ste to povedali gospe Cathcartovi?« je vprašal.

»Gospe Cathcart?« je prese-nečeno odvrnil Gilbert. »Ne, ni-sem ji o tem ničesar pravil. Mi-slim, da ni potrebno. Končno,« je rekel smehljaje, »me Edith ne jemlje zaradi denarja, sama je dovolj bogata. Kajne? Sicer pa,« je naglo nadaljeval, »meni je vseeno, ali je bogata ali rev-na.«

Ostanek vožnje sta moža pre-bila v molku in na vogalu St. Jamesove ulice je Leslie izsto-pil.

Gilbert se je peljal dalje k svojih hišici, ki si jo je z opravo vred pred letom dni najel — tedaj, ko se mu je ženitev zdelo še zelo odmaknjena in so bile njegove zunanje razmere vse bolj slajne kot sedaj.

Gilbert Standerten je sodil k tistim nenavadnim družinam, ki so obstajale, kakor se je zdelo, izključno iz nečakov. Nje-gov stric, star čudaški Anglo-Indijec, se je osebo pobrigal

za dečkovo prihodnost. Njegovemu vplivu se je imel Gilbert v prvi vrsti zahvaliti za svoje dosedanje službeno mesto. Se več — postavil ga je za svojega dediča, in ker je bil mož, ki ni ničesar ohranil zase, temveč je vse izblebetal, se je razširila no-vica o Gilbertovi sreči od ene-ga konca Anglije do drugega.

Nato je — mesec dni pred začetkom naše zgodbe — prejel povsem nepričakovano kratko sporočilo, v katerem ga stric se-znanja s spremembo testament-nih določil. Gilbert naj ne računa z nič več kot tisoč funti, ki da mu pripadajo kot dolžni delež kakor vsem ostalim nešte-vilnim nečakom.

Gilberta ta striceva odločitev ni prizadela. Bil je samo malo zaskrbljen, ker se je bal, da je kakor koli svojega občutljivega strica užalil. Previsoko je cenil dobroto starega moža, da bi mu mogel njegovo čudakstvo šteti v zlo, čeprav ga je prav to ču-dakstvo napravilo za razmeroma revnega moža.

Potek njegovega življenja bi se bistveno spremenil, ki bi vsaj enega človeka seznanil s svo-jim spremenjenim položajem.

Gilbert se je ravno preoblačil za večer, ko je nad London privihrala nevihta. Na svoji strah vzbujajoči moči se ni nič izgu-bila. Celo uro je modra inč bli-skov švigala po ulici in hiša se je tresla od nenehnega grme-nja.

ZDNI PO SVETU

(Nadaljevanje s 1. strani)

Beograjski razgovori bodo odprli pot normaliziranju odnosov naše države z ostalimi vzhodnimi državami, posebno z vzhodnimi sosedmi. Kot taki bodo ugodno vplivali na mednarodno ozračje v Evropi na sploh in na Balkanu še posebej. Hkrati bodo okrepili vero v sovjetsko iskrenost, kadar gre za nove mirovne predloge Zahodu. V tem smislu ocenjujejo beograjske razgovore vsi trezni komentatorji na Zahodu.

Kakor kaže, bodo pomenili tudi primeren uvod v poznejšo konferenco štirih ministrskih predsednikov (ZDA, ZSSR, Velike Britanije in Francije), ki bodo skušali odpraviti osnovna nesoglasja v Evropi in v ostalih predelih sveta. Med vzhodnim in zahodnim blokom še vedno prevladuje nezaupanje v dobro voljo in iskrenost. Četudi govori mnogo dejanj na eni in na drugi strani o nasprotnem.

Glavno vprašanje v Evropi predstavlja sedaj, ko je avstrijska pogodba že podpisana, razdeljena Nemčija. Tako v Moskvi, kakor v Londonu, Parizu in Washingtonu sodijo, da je Nemčijo potrebno združiti, vendar doslej še niso našli skupne poti, kako naj se to zgodi. Na drugi strani se uradna naziranja obeh strank pravzaprav močno zastarela. Dogodki so jih namreč postavili na glavo. Zahodna Nemčija je prešla od ZDA, Vel. Britanije in Francije suverenosti in je s pariškimi pogodbami trdno povezana z zgodnjimi obrambnimi organizacijama Severnoatlantskim paktom ter Zahodnoevropsko zvezo. Varšavski sporazum osmih vzhodnoevropskih držav je rodil pogodbo o vzajemni pomoči v primeru napada ter o skupnem poveljstvu, kjer sodeluje tudi Vzhodna Nemčija.

Tako stanje, s katerim so se začasno pomirili na Zahodu in Vzhodu, bi lahko potpisilo vse-nemško združitev za več let v ozadje. Zato sodijo, da bodo »štirje veliki« nastopili na skupnem sestanku z novimi načrti, ki bodo skušali odpraviti glavne ovire za sporazum. Avstrijsko vprašanje so rešili potem, ko je sovjetska diplomacija popustila. Zgodovina zadnjih let nas uči, da si danes ne moremo zamisliti sporazuma brez obojestranskega popuščanja, ki mora odločno prebroditi vse blokove in ozko nacionalistične interese. Tega se seveda morajo zavedati tudi na Zahodu.

V Veliki Britaniji so konservativci presenetili svet z zmago nad laburisti. Zagotovili so si 59 poslancev večine v novem parlamentu in bodo tako lahko neovirani tudi vnaprej izvajali svoj program. Kaže, da so laburističnemu gibanju močno škodovala notranja trenja (afera Bevan) in da bo treba v bodoče izdelati za delavske vrste konkretni in širši program. V arabskih deželah opazamo te dni živahno gibanje, ki naj odpravi ali vsaj normalizira odnose med arabskimi deželami. Severna Afrika pa je že del časa v ognju Nacionalističnega gibanja, ki zahteva neodvisnost in svobodo teh francoskih kolonialnih posesti, je posebno močno zajelo Alžir in Maroko. Francoska vlada je morala poslati v alžirske province močne vojaške, policijske in orožniške okrepitve. Kot kaže, pa metode ne bodo mnogo pomagale. Edina rešitev v današnjih dneh je, da se z Maročani in Alžirci sporazume o nacionalni avtonomiji kakor je to storila pred dnevi s tuniškimi vlado. Kolonializmu so namreč dnevi šteti.

Obisk posebnega indijskega odposlanca Menona kitajskemu glavnemu mestu je rodil dobre sadove. Kitajska vlada je izpustila štiri zaprte ameriške letalce, ki so jih svoj čas obsodili kot vojne. Takoj nato je glavni tajnik OZN Dag Hammarskjöld poslal kitajskemu ministru skemu predsedniku Ču En Laju novo poslanico, v kateri ga je bržkone zaprosil, naj podobno ukrepa tudi z ostalimi sedmimi Američani.

FIZKULTURA IN SPORT

Slovensko prvenstvo v nogometu

Rudar (Trbovlje) : Kovinar (Store) 2:1 (1:0)

Bratstvo : Kovinar (Maribor) 1:1 (1:1)

Zmag »Rudarja« v Storah ni posebno velika vendar pomeni dve točki kar je za konec prvenstva veliko. S to tekmo je moštvo trboveljskega »Rudarja« zagotovilo 1. mesto v slovenski ligi (vzhodni del) ter se bo za prvo sloven. borilo v prvomestnim moštvom zahodne lige. ki bo al: »Nova Gorica« ali »Krim« iz Ljubljane.

Proletarec : Drava (Ptuj) 5:0
Nogometno moštvo »Proletarca« iz Zagorja je gostovalo v Ptuj proti zadnjemu moštvu na lestvi: »Drava« premagalo s 5:0. Ta zmag je za »Proletarca« tem pomembnejša, ker »naše možnosti« da se v zadnjih dveh krogih uvrsti vsaj na 5. mesto lestvice.

Rudar T.	15	12	1	2	52:19	25
Sobota	16	10	2	4	53:26	22
Bratstvo	16	8	4	4	30:27	20
Mošta	16	9	2	5	42:33	20
Rudar V.	16	7	2	7	41:52	16
Proletarec	16	8	1	7	40:35	15
Kovinar M.	16	6	3	7	28:28	15
Aluminij	16	6	1	9	33:44	13
Kovinar S.	16	6	0	10	26:38	12
Drava P.	15	0	0	15	13:57	0

Iz Krškega

24. maja ob 20. uri zvečer je telesnovzgojno društvo »Partizan« v Krškem priredilo svečano akademijo v počastitev rojstnega dne maršala Tita. Po slavnostnem govoru, ki ga je imel predsednik društva tov. Agrež, so bile izvajane proste zletne vaje pionirjev pionirsk mladincev.

Naš mladinci. Naši najmlajši — cecibanji — so nastopili na gredi. Na orodju so nastopili tudi mladinci in mladinke. Najbolje in brezhibno so izvajale članice vaje s kiji in valček.

Dvorana je bila nabito polna, kar pomeni, da si občinstvo želi članic akademije.

Članice pri izvajanju valček.

Delo mladine v Globokem

Pred kratkim so tekmovali v šahu mladinci iz Artič in Globokoga. Tekmovali so najprej v Artičah, potem pa v Globokem. Artičani so mladince iz Globokoga premagali, vendar jih to ni potro, marveč ravno nasprotno. Trenirajo še dalje in so prepričani, da bodo v prihodnjem tekmovalstvu zmagali.

Mladinci iz Globokoga pa so se pomerili v šahu tudi z mladinci Mizarske zadruge v Brežicah in jih premagali. Mladinci iz Globokoga pravijo, da zanje ne pomeni vse, kdor zmagaja, temveč da imajo največ od medsebojne primerjave o znanju in praksi. Le z ugotavljanjem šibkih mest se kvaliteta igranja lahko izboljša.

Kljub slabemu vremenu so odšli mladinci in mladinke iz Globokoga v nedeljo 22. maja, na festival delavske mladine v Kranj. Iz razmeroma majhnega kraja, je odpotovalo v Kranj 15 mladincev. Zavedali so se namreč, da se je treba udeležiti te slavnosti, ki jo je s tolikim trudom pripravljala gorenjska mladina, da se ob deseti obletnici naše svobode spomni dni, ki so bili težki tudi za našo mladino.

D. Z.

Trbovlje so praznovala svoj III. občinski praznik

(Nadaljevanje s 1. strani)

Gostje iz Zagorja, Hrastnika, Dole in Rače.

Telovadni nastop si je ogledala velika množica občinstva, ki je bila s telovadci zelo zadovoljna. Zlasti pa še z našimi najmlajšimi fizikulturniki, ki so pokazali svoj trud ter prizadevanje njihovih vodnikov. Letni telovadni nastop je bil združen z razvitiem društvene zastave.

Na top trboveljskega »Partizana« je bil kronan z uspehom saj je pokazal veliko delo, ki o ga opravili telovadci v zadnjih letih. Z vključitvijo v vrste »Partizana« bomo dali najlepše priznanje požrtvovalnim telovadcem v njihovem nesebnem delu in trudu.

—ar

Kmetijska zadruga z o. j.

Videm ob Savi

Bo prodajala dne 11. VI., ob 8. uri sledeča osnovna sredstva
2 sejalnici za koruzo, 1 prikolico za traktor, 2 raznih plugov, 1 voz na vzmeti, 1 motorni robač za koruzo, 1 totalizator, 1 sortator za krompir, 1 pisalni stroj, 1 reporeznico ročno, 8 prašnikov, 2 leseni sani.

Prednost nakupa imajo socialistična podjetja in zadruga, ki si stvari ogledajo lahko že pred rokom prodaje.

Nogomet v Brežicah

V nedeljo je bila v Brežicah prijateljska nogometna tekma med domačim »Partizanom« in enajstorič »Partizano« iz Seno-vega, ki se je končala s 4:1 (2:1). Igršče na stadionu v Brežicah je bilo slabo in blatno, igra pa ostra in raztrgana. Pri domačih je bil najboljši krilec Golč, pri gostih pa odlični vratar Sodil je z napakom Lazarovič n oškodoval goste za 1 gol in domače za enajstmetrovko.

Vprašani sodnikov v Spodnjem Posavju je zelo pereče in bi bilo nujno, da se nekaj nogometašev posveti ožroma zopolni za nogometne odnike, ki bodo dorasli igram in vodili tekme v pravem in zdravem športnem duhu.

Nogometni turnir v počastitev občinskega praznika v Trbovljah

V torek pop so na stadionu SD »Rudarja« v Trbovljah odigrali v počastitev občinskega praznika v Trbovljah nogometni turnir. Sodelovala so v tem turnirju moštva »Svobode«, »Dobrne« te »Rudarja I in II«. Zmagovalec je bil tokrat »Rudar II«, ki je dobit za dobo enega leta v last pokal. Pokal je torej preložen ter preide v trajno last moštva ki si ga osvoji petkrat zaporedno ali pa desetkrat v presledkih.

Poamezni rezultati tekmovalja so bili sledeči: za presenečenje je poskrbelo drugo moštvo »Rudarja«, ki je v prvi tekmi premagalo »Rudarja I« in ga tako izločila iz nadaljnjega tekmovalja »Rudar II« je premagal »Rudarja I« z 2:1. V drugi tekmi je nogometno moštvo trboveljske »Svobode« premagalo s tesnim rezultatom »Dobrne« z 1:0. Prav nihče ni pričakoval, da bo moštvo »Svobode« v finalni tekmi izgubilo igro proti II moštvu »Rudarja« s tako visokim rezultatom in sicer 5:0 (1:0).

Košarka

Partizan (Postojna) : Partizan (Hrastnik) 74 : 47.

ZENSKI ROKOMET

Svoboda (Ljubljana) : Proletarec 7:0 (5:0)

V Zagorju sta v nedeljo odigrali ženski ekipi domačega »Proletarca« in »Svobode« iz Ljubljane tekmo v velikem rokometu. Igralke iz Ljubljane so premagale borbene Zagorjank s 7:0.

Pionirska tabela nogometnega centra Zasavje

Rudar I, Trbovlje	6	28:3	12
Svoboda, Trbovlje	5	12:4	10
Rudar, Hrastnik	6	15:6	7
Rudar II, Trbovlje	6	14:13	7
Dobrna, Trbovlje	6	5:10	4
Proletarec, Zagorje	5	8:10	3
Svoboda, Kovec	6	7:12	3
Bratstvo, Hrastnik	4	3:7	2
Rudar III, Trbovlje	7	6:24	2

Na Vidmu je ustanovljen plavalni klub

Pred nedavnim je imel Plavalni klub na Vidmu svoj ustanovni občni zbor. Ker so bili pobudniki za ustanovitev kluba uslužbenci tovarne, so klubu dali ime Plavalni klub »Celuloz-jen«. Za predsednika je bil izvoljen tov. Rajko Livio, za trenerja pa tov. Helena Junc.

Kmalu po ustanovitvi je pod okriljem kluba pričela z delom tudi plavalna šola. Trenutno šteje šola 15 mladincev. Z izboljšanjem vremena bo pričela šola delovati v popolnem obsegu. Namen šole je, da nauče neplavalce plavanja, začetnike pa praviplnega plavanja. S plavalno šolo bo imel klub stalen dotok novih članov, obenem pa si bo zagotovil stalni kader.

Plavalna sekcija kluba šteje pa 14 članov. Tudi ti marljivo vadijo ter se pripravljajo za prihodnje tekme.

Klub se bori še s pomanjkanjem instruktorskega kadra in seveda, kot vsa ostala društva, s pomanjkanjem finančnih sredstev. Prvo denarno pomoč jim je dal sindikat Tovarne celuloze in papirja na Vidmu.

Novoustanovljenemu klubu želimo pri njegovem nadaljnjem delu kar največ uspehov.

Pionirski šah v Brežicah

Na osnovni šoli v Brežicah imajo pionirji svoj šahovski krožek, ki ga vodi tov. Maks Toplišek. Te dni so zaključili turnir po Bergerjevi tabeli in tako ugotovili najboljšie šahiste. Med mlajšimi pionirskimi je zasledila I. mesto Krista Sepec, ki je tudi na republiškem tekmovalju dosegla II. mesto v Sloveniji. Sledi ji Cirila Zorčič, ki se je tudi uspešno priborila III. mesto v Sloveniji. Med starejšimi pionirji je prvi Ivan Jazbec, ki mu sledi Dubo Glušič Peter Zupantič itd.

Med mlajšimi pionirji je prepričljivo zmagal Darko Bogolin, ki kljub svojim 9 letom in okoliščinam, da je šele letos prišel sistematično igrati obeta lik zelo dobrega šahista.

V Leskovcu bodo proslavili

DESETLETNICO OSVOBODITVE

Zmaga nad fašizmom, izgon okupatorja in osvoboditev domovine je bila za prebivalce Leskovca še poseben zgodovinski dogodek. Kakor ostali prebivalci Spodnjega Posavja, je bilo tudi preko 4500 Leskovčanov izseljeno v Nemčijo. Nemčloveški izgon z lastne grude, štiriletno življenje v nemških taboriščih, beda in preziranje so dali temu dogodku še poseben pečat in odnos izselencev do osvoboditve domovine — do narodnoosvobodilne vojne. Zato bodo letošnji občinski prazniki kroja posvetili počastitvi 10. obletnice naše osvoboditve. Katera slovesnost bo trajala od 5 do 12. junija.

V nedeljo 5. t. m. dopoldne bo velik pionirski telovadni nastop ter tekme v odbojki. Zadržno kmetijsko posvetstvo »Matija Gubec« bo v popoldanskih urah priredilo ogled sadnih nasadov, prikaz strojnega škropljenja sadnega drevja ter način uničevanja kolonadskega brošča — v zadržnem domu pa se bodo domači šahisti pomerili v šahu z JLA. Dne 9. junija bo

do prireditelj vaje PLZ, v soboto, 11. t. m. pa bo KUD »Ivan Cankar« uprizoril Moliérovo komedijo »Namišljeni bo nik«. V nedeljo, 12. junija dopoldne bo slavnostna seja občinskega ljudskega odbora, polaganje vencev pred spomenikom padlim borcem NOV v Krakovskem gozdu, otvoritev šolske in jadranske razstave ter razstave kmetijskih strojev. Popoldne so v večer velike sektoriske vaje gasilskih društev, nato pa bo zborovanje s kulturnim sporedom.

Omenimo še, da so vaščani ob desetletnici osvoboditve skupno z množičnimi organizacijami zbrali sredstva za prepeškanje prostorov zadržnega doma. Velika večina se je tej akciji odzvala, le veljak Ivan V. iz Leskovca je tako »ubog«, da ni mogel prispevati niti dinarja.

Za letošnjo slovesnost vada med prebivalstvom veliko zanimanje. S pisanim kulturnim programom in udeležbo na proslavi bodo Leskovčani pokazali, da cenijo pridobitve naše narodnoosvobodilne vojne.

Objave in oglasi

KINO »SVOBODA - CENTER« V TRBOVLJAH

bo predvajal danes, jutri in v ponedeljek odlični norveško-jugoslovanski film »KRVAVA POT«. — Za mladino bo predstava jutri dopoldne ob 10 uri. Naslednji teden od torka do četrta bomo predvajali ruski barvni film »SADKO«. — Predstave dnevno ob 18 in 20 uri.

KINO »SVOBODA - TRBOVLJE II«

bo imel na sporedu od danes do ponedeljka ameriški film »TAJNOST SOBE ŠTEV. 17.«

Kino »Svoboda« — Dobrna v Trbovljah: od sobote 4. VI. do ponedeljka 6. VI. ameriški film »VERNITEV«. V glavni vlogi Clark Gable in Lana Turner. — Predstave ob delavnikih ob 18. in 20. uri, v nedeljo ob 16., 18. in 20. uri.

POTUJOČI KINO LP TRBOVLJE

predvaja od 4. do 7. VI. 1955. jugoslovanski film »OBČINSKO DETE«. V soboto 4. VI. ob 18. uri v Zidanem mostu ob 20. uri v Loku pri Zidanem mostu; v nedeljo, 5. VI., ob 15. uri v Jagnjenici, ob 18. uri v Vrbovem; v ponedeljek 6. VI. ob 18. uri na Izlakah, ob 20. uri v Milinšah; v torek, 7. VI., ob 20. uri v Čeah.

BREŽICE predvaja od 7. do 12. junija francoski barvni film »GROF MONTE CRISTO« (II. del).

»PARTIZAN. VIDEM-KRŠKO: 4. junija ob 20. uri in 5. junija ob 18. in 20. uri ameriški film »SESTRICA RAHELA«. 8. junija ob 20. uri in 9. junija ob 18. in 20. uri ameriški film »OZENIL SEM CAROVNICO«.

V nedeljo tekme v Trbovljah, Zagorju in Hrastniku

V Trbovljah: Aluminij : Rudar V Hrastniku: Bratstvo : Drava V Zagorju: Proletarec : Kovinar (Store)

KOŠARKA Republiška liga

Branki : Rudar (Trbovlje) 74:54 (36:24)
Proletarec : Ilirija 69:34 (35:16)

Steklarina Hrastnik sprejme 1. septembra t. l.

deset vajencev-steklopihalcev v Industrijsko steklarsko solo v Rogaski Slatini.

Kandidati naj pošljejo prošnje na upravo Steklarne Hrastnik do 1. julija 1955

Steklarina Hrastnik

poziva vse delavce in uslužbence, ki so bili v službenem razmerju s tem podjetjem leta 1954 in imajo pravico do deleža pri končni razdelitvi plač za leto 1954, da se oglašijo v podjetju zaradi izplačila.

Izplačujejo vsak dan od 6. do 14. ure. Zadnji dan za izplačilo plač iz dobička je 1. julij 1955. Po tem roku delavci in uslužbenci izgube pravico do izplačila.

Pravico do deleža imajo delavci in uslužbenci s temile pogoji:

da so leta 1954 bili 9 mesecev v službenem razmerju in je bilo to prekinjeno zaradi njihove odpovedi; da so leta 1954 bili 6 mesecev v službenem razmerju, ki je prenehalo zaradi odpovedi podjetja; da so konec leta 1954 bili v službenem razmerju ne ozi-
raje na trajanje tega razmerja